72STE JAARGANG No. 9284 ZATERDAG 2 APRIL 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling) Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Surinaamse V.H.P. wil twee zetels aan N.P.S. afstaan

Regering van Suriname biedt Gouverneur ontslag aan

Paramaribo. — De regering van Suriname heeft Vrijdag aan de Gouverneur haar ontslag aangeboden. Zijne Excellentie Mr Klaasesz verzocht inmiddels het kabinet aan te blijven tot een nieuwe regering zou zijn gevormd.

De Verenigde Hindoestaande Partij, die bij de verkiezingen zes zetels in de Staten kreeg en samen met de Nationale Partij Suriname, die twee zetels verkreeg, de minderheid in de nieuwe Staten vormt, heeft aan de NPS aangeboden van haar zes zetels er twee aan de NPS af te staan.

NPS heeft dit aanbod in beraad genomen.

Het is niet bekend, welke van de zes gekozen VHP-ers in geval het aanbod wordt aanvaard, van hun zetels afstand zullen doen.

In een nader telegram van de ANP-correspondent te Paramaribo wordt gezegd, dat de beide zetels, die de VHP ter beschikking van de NPS zou willen stellen, bestemd zijn voor de heren Pengel en Rens, die niet in de Staten werden herkozen.

Onwaarschijnlijk

Tot zover het ANP-bericht, dat aanleiding geeft tot het navolgende. Bevoegde Surinaamse bronnen wijzen er ons op, dat bedoelde zetel afstand zeer onwaarschijnlijk geacht moet worden. Immers, de VHP en de NPS hebben zich voor het ingaan van de verkiezingstrijd een overeenkomst vastgelegd dat in een bepaald district de ene partij geen candidaten zou stellen, indien de andere partij zulks zou doen. Zodoende kan bij een eventueel optreden van een gekozen VHP candidaat in de plaats daarvan géén NPS-candidaat optreden.

Er werd ons op gewezen, dat waar i.v.m. de laatste wijzigingen van het Kiesreglement het instituut van zogenaamde schaduwcandidaten is ingevoerd, een candidaat van een partij niet door een candidaat van een andere partij kan worden vervangen. Wèl kan een candidaat van een bepaalde groepering worden vervangen door een candidaat van dezelfde groepering.

Zal Brits Guyana tot Federatie toetreden ?

Georgetown. — Het wetgevende lichaam van Britse Guyana heeft met 21 tegen 6 stemmen een motie goedgekeurd ten gunste van een federatie met de Britse eilandkolonies in de Caraïbische Zee.

(Tot nog toe had Brits Guyana met Brits Honduras, de Bahama's en de Maagden eilanden steeds geweigerd deel te nemen aan de Brits West Indische Federatie. Bovenstaand bericht is nog geen besluit tot toetreden, maar slechts een motie in het parlement, die mogelijk tot een besluit om toe te treden zou kunnen leiden.

Amerik. Senaat bekrachtigt Parijse Verdragen

Washington. — De Amerikaanse Senaat bekrachtigde gisteren met 76 tegen 2 stemmen de Parijse verdragen.

Wat de Verenigde Staten betreft is hiermede de bekrachtigingsprocedure voltooid. Het debat over de accoorden duurde in totaal drie uren.

Britten bergen gezonken Duitse oorlogsschepen

Londen. — Een Britse bergingsfirma zal proberen om Duitse oorlogsschepen, die in de eerste wereldoorlog bij Scapa Flow tot zinken zijn gebracht, te lichten.

In de bekendmaking heette het, dat de firma van de Britse admiraliteit de vroegere Duitse kruiser „Karlsruhe" heeft gekocht. De kruiser ligt op de bodem van de zee in Scapa Flow.

Vroeger ondernomen pogingen om de overblijfselen der Duitse oorlogsschepen te bergen mislukten grotendeels.

Kunstmatige nieren werken even goed

Tokio. — Twee Japanse geleerden zijn er volgens de Japanse pers in geslaagd een kunstmatige nier te vervaardigen, waarmede personen kunnen worden gered, die aan uraemie lijden. De betrokken geleerden zijn de professoren Kisjoeo Sjiboesawa en Joempei Tango. Zij hebben verklaard bevredigende resultaten verkregen te hebben bij proefnemingen met tien zieken. Volgens hem zuivert de kunstmatige nier het bloed even goed als de echte nier.

Filmfestival in Cannes

Cannes. — De organisatoren van het jaarlijkse filmfestival van Cannes hebben zich genoopt gezien de duur van het achtste dit jaar met twee dagen te verlengen vanwege het grote aantal inschrijvingen. Het zal nu lopen van 25 April tot 11 Mei.

Minstens 40 landen zullen deelnemen.

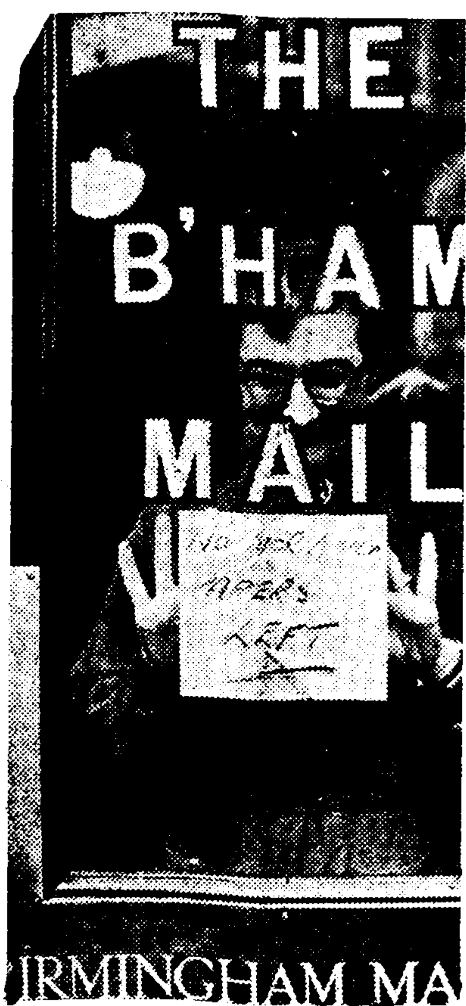
Tot de voornaamste inzendingen behoren: „The country girl" en „Marty" (beiden uit Amerika), „A kid for two farthings" (Engeland), „Die Mucke" (Duitsland).

Behalve de internationale jury van elf, zijn er vijf aparte juries voor de documentaires. Vermoedelijk zal de Nederlandse filmer Herman van der Horst voorzitter zijn van de jury voor de korte documentaires. Nederland heeft voor deze groep de film „The dutch ballets" ingezonden.

Amerik. journalisten in Rusland

Moskou. — In Moskou is een groep van 15 hoofdredacteuren en directieleden van plaatselijke Amerikaanse kranten aangekomen voor een bezoek van 20 dagen aan Rusland.

De groep kwam in twee vliegtuigen uit Warschau. De journalisten hopen een interview met Chroesjtsjef te krijgen. Ook hopen zijn toestemming te krijgen voor een tocht door Siberië en een bezoek aan de staalfabrieken van Magnitogorsk.

Tengevolge van de staking bij de Londense krantenbedrijven, is de belangstelling voor de provinciale dagbladen enorm toegenomen. De Engelsman, die nu eenmaal niet zonder zijn krant kan, stond geduldig te wachten bij de kantoren van de provinciebladen in het krantencentrum Fleetstreet; deze waren echter niet op deze verhoogde aanvraag berekend en moesten al spoedig de mededeling „uitverkocht" op hun raam plakken.

Jubileum-nummer „B en N"

De „Beurs en Nieuwsberichten" bestond gisteren twintig jaar. Ter gelegenheid hiervan verscheen een jubileum-nummer, waaraan een groot aantal belangrijke persoonlijkheden hun medewerking verleenden.

Z.Exc. de Gouverneur en Gezaghebber openen het nummer met een gelukwens aan het jubilerend blad.

De hoofdredacteur geeft een historisch overzicht van de ups and downs van zijn krant. Er zijn bijdragen van oud-medewerkers en redacteuren. Een grote reportage wordt gewijd aan de nieuwsdienst van het A.N.P. Ook oud-landsminister Pauw (als voormalig Arubaans corresp. van het blad), alsmede de heren R. A. C. Henriquez, mr. I. J. A. Ellis, J. W. Bennebroek Gravenhorst, mr. E. Elias, J. v.d. Walle, R. Boskaljon, Ph. J. Evertsz, Th. Simoons, C. T. A. M. Leo, F. Steenmeyer, Hans Hermans, dr. ir. P. Cohen Henriquez, W. F. G. Mensing en Frank Martinus leveren een bijdrage voor dit lezenswaardig Jubileum-nummer.

Op een onopvallende plaats van een advertentie-pagina vonden wij het belangrijke bericht, dat de heer Ad de Wit het hoofdredacteurschap van zijn vader overneemt. De heer L. W. de Wit blijft echter als redacteur aan het blad verbonden en is tevens directeur.

Wij spreken de wens uit, dat het orgaan van de Theaterstraat onder de bezielende leiding van zijn nieuwe hoofdredacteur op dezelfde wijze het algemeen belang van de Nederl. Antillen moge dienen als tot nu toe geschiedde.

Het heeft de jubilerende Postspaarbank gisteren niet aan belangstelling ontbroken bij het bereiken van 50 jaar geschiedenis. Vele felicitaties kwamen binnen van instellingen en particulieren alsook bloemstukken. Op de foto v.l.n.r. W.A.A. Gollo — P.H.J. Breusers (directeur) — A. A. Capello — W. Pin (Gouvernements accountantsdienst) — J.B. v.d. Linden Schotborgh — Mevr. A.M. Hofmans — Daantje — V. Pascal — V. E. Krips.

Indien goede ontvangst

Curom relayeert voetbalwedstrijd Nederland - België

Willemstad. — De CUROM zal morgen haar talrijke luisteraars opnieuw een noviteit aanbieden. Morgenochtend zal de CUROM in plaats van op de gebruikelijke openingstijd van negen uur reeds om kwart voor negen in de lucht komen. Dit in verband met de rechtstreekse relayering van de voetbalwedstrijd Nederland-België uit het Olympisch Stadion te Amsterdam. Aan deze relayering, die uiteraard afhankelijk blijft van de ontvangstcondities wordt welwillende medewerking verleend door de Wereldomroep Radio Nederland en de Landsradiodienst.

In verband hiermede zal de Curom morgenavond een Protestantse kerkdienst verzorgen en wel om half acht vanuit de Emmakerk op Rio Canario. Het voor acht uur aangekondigde klankbeeld ter nagedachtenis aan Hans Christiaan Andersen zal thans om vijf over zeven worden uitgezonden. De Bonte Avond, die de Curom morgenavond aanbiedt aan de leden van de KLM-Ontspanningsvereniging „De West", gaat normaal om half negen door. Muzikale medewerking aan dit programma verleent het Sexteto „Los Kortyñoc", een mariachi-groep bestaande uit K.L.M.-ers, en de Curaçao Rhythme Club.

Voorts staat op het programma een hersengymnastiek onder leiding van de heren Vogelsang en Sprong.

Zeer spoedig vuilnisemmers

Willemstad. — Naar wij vernemen, zullen spoedig vuilnisemmers in gebruik worden genomen. Het betreft hier emmers, die door het Eiland worden verstrekt en die het bewaren en ophalen van huisvuil vergemakkelijken. De eerste speciaal voor deze emmers geconstrueerde truck met bak is reeds op Curaçao. Ook de vuilnisemmers zijn al in het magazijn van de Dienst Openbare Werken opgeslagen. Het wachten is slechts op een uitvoeringsbesluit van het Eilandsbestuur, doch men hoopt binnen een maand te starten.

Het is in het belang van het publiek en de hygiëne in het algemeen, dat deze vuilnisemmers zo spoedig mogelijk in gebruik worden genomen.

Philips deskundige naar Sto. Domingo

Willemstad. — Hedenmiddag omstreeks 16.00 uur wordt op Curaçao verwacht de heer P.J.A. van der Valk, een deskundige van de Philips fabrieken, Eindhoven. De heer van der Valk is gespecialiseerd in versterkings-installaties. De deskundige reis per KLM en is op doorreis naar Sto. Domingo waar hij een speciale opdracht te vervullen heeft. Op het vliegveld wordt de heer van der Valk verwelkomd door de heer Alfred Moron Jr., Directeur van de fa. Marchena Moron Co. N.V., agente van Philips.

Ernstige verkeerstoestand in Nederlands hoofdstad

Tramstaking vrijwel totaal automobilisten fungeren als „wilde taxi's"

Amsterdam. — Na de gunstige berichten van gisteravond is in de toestand der stakingen te Amsterdam een ernstige verslechtering gekomen. Niet alleen is de tramstaking nu vrijwel totaal, maar de staking breidt zich uit, niet slechts over de andere gemeentediensten, doch ook bij particuliere ondernemingen. Bij de tram- en de busdiensten staken nu 1500 man "voor onbepaalde tijd".

Het personeel van de stadsreiniging en de vuilnisverbranding — 1300 man — en van de gemeentewasserijen verklaarde zich solidair met de tramstakers; voorts werd dit voorbeeld gevolgd door 80 stratenmakers, personeel van de gemeentelijke havendienst en van de gemeentelijke handelsinrichtingen. Het verkeer naar de overkant van het IJ, dus tussen Amsterdam Centrum en Amsterdam Noord, wordt onderhouden met behulp van personeel van de Kon. Marine, dat de ponten bedient. Er is echter grote vertraging.

Honderdvijftig man van de Scheepswerf van Verschuere en 500 man van de Electrozuur- en waterstoffabriek begonnen een wilde staking van 24 uur. Een groep Amsterdamse automobilisten zal vandaag op weg van hun werk en later terug naar huis gedupeerde voetgangers behulpzaam zijn en dus als „wilde" taxis fungeren. Zij zullen op de rails van de tram bij de haltes stoppen en zoveel mogelijk passagiers meenemen. Zij verzochten andere autobezitters het voorbeeld te volgen. Het gemeentebestuur gaf zijn fiat aan deze actie.

Het ziet er meer en meer naar uit dat Holland — België (de voetbalwedstrijd van Zondag) het zonder tram of bus zal moeten doen.

Streetcar named Hope

Amsterdam. — Tegen zes uur reden de trams met volledig personeel in groten getale de diverse remises uit. De burgemeester had toegestemd een delegatie der stakers toe te laten, doch eerst zou het werk hervat moeten zijn. Op een vergadering besloot men toen het werk te hervatten. De staking is voorbij, tenzij de besprekingen op het stadhuis het personeel te weinig voldoening schenken. Dan bestaat de mogelijkheid, dat de trams vanavond weer naar de remises gaan.

Dongedijk nr Carthagena, **Quadricium** v. Hamburg nr Cristobal, **Venezuela** v. Pto Cabello nr Cristobal, **City of Brooklyn** v. Newport nr Cristobal, **Captain Cook** nr Glasgow en **Amersea** v. Cristobal.

Nog scherts . . . .

Regering vlucht uit het Capitool

Washington. — De regering der Verenigde Staten — de president, zijn kabinet en ongeveer 15.000 ambtenaren — zullen 15 Juni uit Washington evacueren onder de dreiging van een „aanval met een waterstofbom", zo wordt door de organisatie voor de burgerverdediging medegedeeld.

De regering zal twee dagen buiten Washington blijven en voortgaan met haar werkzaamheden, doch verspreid over een aantal plaatsen in zes staten. Sommige functionarissen, onder wie kabinetsleden, worden er van verwittigd, dat zij tot de „slachtoffers" zullen behoren. Anderen, die reeds aangewezen zijn, zullen hun plaats innemen.

Op genoemde datum zullen ook New York en vijftig andere steden worden „aangevallen", zeven bij verrassing. Ook zullen zes kampen in Alaska, Hawaii, Puerto Rico en de Panamá-kanaalzône worden aangevallen.

De „gebruikte" wapens zullen atoom- en waterstofbommen zijn.

New York. — Vice-admiraal Richard Byrd, de 68-jarige Amerikaanse ontdekkingsreiziger, zal in November een nieuwe expeditie naar de Zuidpool leiden. De expeditie zal bestaan uit verscheidene schepen en vliegtuigen.

Cinelandia, Curacao's oudste theater verjaart heden

Willemstad. — Heden is het precies 23 jaar geleden dat het Cinelandia theater werd geopend. Een feit dat wel even opgemerkt moet worden. Gedurende deze periode van bestaan heeft het Cinelandia theater veel schokkende gebeurtenissen moeten doorstaan. Wij denken hierbij niet alleen aan de verschillende malen dat er brand is uitgebroken, — een keer zelfs brandde Cinelandia helemaal af, — maar vooral aan de ontwikkeling van de filmindustrie waarover Cinelandia als het oudste theater op Curaçao het beste mee kan praten. En met Cinelandia de alom bekende Chebu, die het langst van alle andere employé's bij Cinelandia werkt.

Wij menen dat een felicitatie met dit 23-jarig bestaan van het Cinelandia theater vandaag dus wel op zijn plaats is.

Madurodam geopend

's-Gravenhage. — In aanwezigheid van een groot aantal genodigden heeft mr L. A. Kesper, commissaris van de Koningin in Zuid Holland, hedenmiddag, Madurodam voor het seizoen 1955 geopend.

Aalmoezenier Wilmink nam afscheid van Curacao

Pater Brugmans S.M. zal hem voor komende twee jaar opvolgen

Marinebasis Parera. — Gisteravond heeft aalmoezenier Wilmink op een cocktailparty in de officers-mess van de Marinebasis afscheid genomen van de officieren van het Korps Mariniers en van de Marine. Aalmoezenier Wilmink, die Dinsdag 5 April as. naar Nederland terugkeert, heeft op die dag een verblijf van precies twee jaar op Curaçao achter de rug. Hij zal in de functie van aalmoezenier worden opgevolgd door Pater A. O. H. Brugmans, S.M. (Marist), die reeds Zaterdag jl. per KLM-vliegtuig op ons eiland arriveerde.

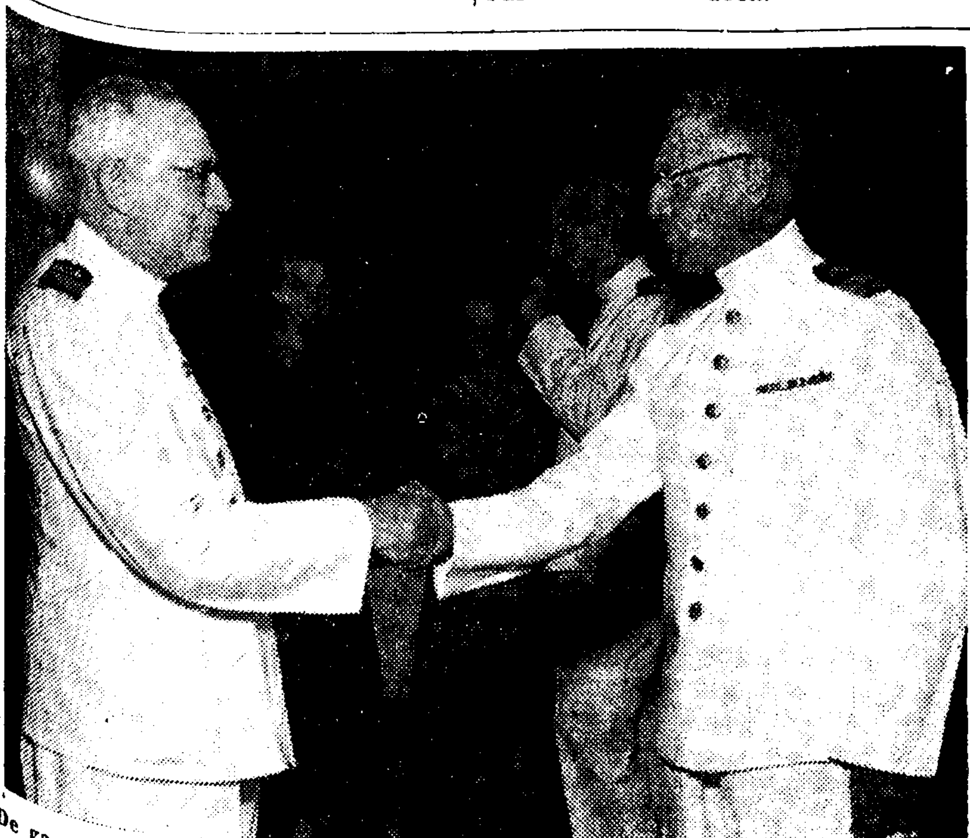
De party, welke een zeer geanimeerd verloop had en waaraan ook de echtgenoten van de officieren, alsmede enkele gasten uit de stad deelnamen, was (de dag daarvoor) voorafgegaan door een afscheidsdiner, waarop de scheidende aalmoezenier zeer hartelijke woorden werden toegezwaaid. Algemeen werd beklemtoond, dat men aalmoezenier Wilmink zeer node zag gaan gaan, omdat hij zich in de twee jaar, dat hij de geestelijke verzorging der marine-mensen op zich heeft genomen, bij een ieder bemind gemaakt heeft.

Ook gisteravond bleek opnieuw, dat de scheidende aalmoezenier zich zowel in de marine als daarbuiten vele vrienden gemaakt heeft. Onder de aanwezigen zagen wij de Commandeur Bos, Overste Van Strien, Overste Rikkers en Overste Bientjes met hun echtgenoten.

Zeer velen zullen zeker de „Pater", zoals aalmoezenier Wilmink kortheidshalve altijd werd genoemd, as. Dinsdagmiddag op Plesman Luchthaven willen gaan afduwen. Het vliegtuig vertrekt om 14.30 uur.

Pater A. O. H. Brugmans, die aalmoezenier Wilmink opvolgt, kwam in 1943 in de Marine en werd in Australië als aalmoezenier aangesteld. Vóór die tijd was hij missionaris op de Salomonseilanden waar hij in 1928 zijn arbeid begon. Toen in 1947 het commandement Australië werd opgeheven, keerde pater Brugmans naar Nederland terug en werd als aalmoezenier bij de mariniers te Bergen op Zoom aangesteld.

In 1948—1949 maakte hij aan boord van de „Van Kinsbergen" een reis naar de West. Het is dus niet de eerste keer, dat aalmoezenier Brugmans op Curaçao is. Vanaf 1949 was de aalmoezenier werkzaam te Den Haag. Hij treedt op 5 April as., de dag, dat aalmoezenier Wilmink naar Nederland vertrekt, officieel in dienst.

De gaande en komende man. Aalmoezenier Wilmink (rechts), die Curaçao gaat verlaten, drukt zijn opvolger ,aalmoezenier Brumans (links) de hand. Deze foto werd genomen tijdens de cocktail-party, die gisteravond ter gelegenheid van het aanstaande vertrek van Aalmoezenier Wilmink op Parera gehouden werd, en tijdens welke afscheids-receptie de beide aalmoezeniers elkander „officieel" begroetten.

Nood-ouderdomsvoorziening bij de Staten ingediend

Gehuwden krijgen maandelijks 50 tot 80 en ongehuwden 30-50 gulden

Financiering via Begroting en Lands Loterij

Willemstad. — Gisteren heeft de Regering bij de Staten ingediend het lang verbeide ontwerp landsverordening tot instelling van een nood ouderdoms voorziening. De regeling komt hierop neer, dat aan alle mannelijke, alsmede aan de ongehuwde vrouwelijke Nederlanders, die de leeftijd van 60 jaar hebben bereikt en in de Nederlandse Antillen woonachtig zijn en gedurende de laatste zes jaar onafgebroken in de Antillen hun woonplaats hebben gehad op hun aanvrage een uitkering kan worden verstrekt. Deze uitkering is afhankelijk van het eilandgebied waarin betrokkene zijn woonplaats heeft en varieert voor gehuwden tussen 50 en 80 gulden en voor ongehuwden tussen de 30 en 50 gulden per maand.

Het ontwerp noemt ook enkele categorieën, die niet voor de uitkering in aanmerking kunnen komen, zoals bijv. degenen, die door het uitoefenen van een bedrijf of beroep in hun levensonderhoud kunnen voorzien, alsmede degenen, die pensioen genieten of andere bronnen van inkomsten hebben, die hen niet afhankelijk doet zijn van financiële ondersteuning.

Er is een procedure-regeling in de ontwerp-landsverordening opgenomen om aan de uitkering te kunnen komen met beroepsmogelijkheid bij de Minister van Sociale Zaken.

In de Memorie van Toelichting zegt de Regering onder meer, dat de kosten van deze nood-ouderdomsvoorziening op ruim 3 millioen gulden per jaar zullen bedragen welk bedrag de regering als volgt hoopt te kunnen dekken: de helft, zijnde 1 1/2 millioen via de lopende begroting, de andere helft door een zegelbelasting op de loterij-biljetten, hetgeen in een afzonderlijk ontwerp aan de Staten t.g.t. zal worden aangeboden, uiteraard binnen zéér korte termijn.

Op een nader door het de Gouverneur nader te bepalen tijdstip — bekend gemaakt via de dagbladpers — kunnen aanvragen zich presenteren. De Regering benadrukt het karakter van bedoelde landsverordening, die als een noodvoorziening moet worden aangemerkt. De Begroting wil ernstig trachten om nog binnen een jaar de definitieve ouderdomsverzekering gereed te hebben.

Verwacht mag worden, dat de Staten dit belangrijk stuk van sociale wetgeving zeer spoedig in behandeling zullen nemen. Zoals bekend is een dergelijke noodouderdomsvoorziening in Nederland in 1947 ingevoerd en staat bekend als de noodwet Drees.

Londen. — De Albaanse premier heeft medegedeeld, dat de defensiebegroting van het land met 25% zal worden verhoogd.

Curacao in de Amerikaanse pers

Willemstad. — In de „Standard Times" van New Bedford, Mass., verscheen op 20 Maart j.l. een uitgebreid artikel over het op Curaçao te bouwen hotel. Hierin lezen wij interessante gegevens die evenwel reeds in de Curaçaose-pers zijn verschenen. Het hotel wordt in de Standard Times uitvoerig beschreven. Bovenstaande is weer een bewijs van de belangstelling die de Amerikaanse pers toont voor de Antillen.

De opmerkzame lezer zal zich nog wel kunnen herinneren, dat de „Amigoe" op Maandag 14 Februari j.l. een interview publiceerde dat een onzer redacteuren de hoofd-redacteur en general manager van de Standard Times, die voor enkele dagen op Curaçao vertoefde, die morgen afnam.

De heer Charles Lewin, die vergezeld was van zijn charmante echtgenote, toonde zich toen reeds enthousiast over ons eilandje, dat hij nog maar vluchtig gezien had.

De heer Ph. Evertsz van de Toeristen Commissie, zorgde dat de heer Lewin iets meer van Curaçao te zien kreeg.

Manila. — In vier provincies in de Philippijnen is als gevolg van de op Mindanao plaats gehad hebbende aardbeving de noodtoestand afgekondigd.

Recht tot 't hart

— Laat het padvindersmotto: „Elke dag een goede daad" ook Uw motto zijn.

Twee van de gelukkige „El Globo"-winnaars, die hun Agfa Billy camera in ontvangst nemen. Mej. M. de Gee rechts en de heer B. Prophet links. Beiden ontvingen hun camera's door de naam van een plaat te raden tijdens het Zondagavondprogramma van „El Globo" via Radio Hoyer.

Verdienstelijke onderwijzeres in het zilver

Bloemen en zangenhulde voor „juffrouw" Vervuurt

Denk aan 't mosterdzaadje,
Niet groot, en ook niet schoon,
Maar plant 't en 't wordt eens
Een grote sterke boom!

Het was heus geen April mop, maar zuivere waarheid! Vijf en twintig jaren lang heeft mej. Marie Antoinette Vervuurt in school gestaan en het is de wens van haar collega's en leerlingen, dat ze nog vele jaren haar plaats zal blijven innemen.

Op de M.U.L.O. reeds toonde zij zich een van die stille, bescheiden, maar toch gedesideerde figuren, waarvan iets uitging, zonder dat zij zich op de voorgrond drong. En zo is zij nu nog. Als schuchter, jong 20-jarig meisje, aanvaardde zij haar eerste klas-leerlingen. Veertien jaren werkte zij in Suriname en sedert 11 jaren op Curaçao, waarvan de laatste twee ongeveer op de Gouverneur P. R. Lauffer-school te Weis Afó, waar zij zowel bij ouders en leerlingen als bij haar collega's zeer gezien is.

Daarom meenden hoofd en collega's deze dag niet ongemerkt te mogen laten voorbijgaan.

's Morgens vroeg werd ze ontvangen door de voltallige bezetting met een welgemeend: „Lang zal ze leven" en al zingend werd zij naar haar klas geleid, die door hoofd en collega's zeer aantrekkelijk versierd was. Een overweldigende bloemenhulde van de kinderen en personeel verluchtte het gebouw. Des namiddags had de echte viering plaats.

De leerlingen van de 5e en 6e klas hadden Hollandse en Papiamentse toneelstukjes ingestudeerd, die onder de sublieme leiding van mej. Dennert onbetaalbaar werden vertolkt. De „Lauffer-band", onder leiding van Harold Dreischor, die zelf een nummer tapdans weggaf, opende met het „Wilhelmus" en „Lang zal ze leven", welke staande werden gezongen. Tussen de nummers door kortte de Band het wachten.

Geja Ras uit de 6e klas bracht een ballet-wals-solo, die door de heer H. S Conner met een bloem werd beloond.

Als slot dansten 6 meisjes een oude Curaçaose volksdans „Raspa". En de jubel steeg ten top, toen de heer O. Buttner mej. Vervuurt zijn arm bood en zich met haar voegde bij de danseresjes. Het een en ander werd verfilmd.

Zeer voldaan trokken allen huiswaarts, maar niet voordat de hele klas van de jubilaresse haar naar de auto had geleid, die haast te klein was voor al de bloemen. Voor een blijvend aandenken kreeg zij van het Hoofd der school, H. S. L. Connor en collega's een lang gewenst meubelstukje voor haar kamer.

„Weet je", fluisterde zij mij toe, toen zij van een meisje wat bloempjes aannam, „ik heb in Suriname haar moeder in de klas gehad en nu onderwijs ik haar."

Dat bracht mij op het idee van het kleine Mosterdzaadje uit de vergelijking in het Nieuwe Testament.

Nog vele jaren van kracht en gezonde werklust, Nettie!

Eljee

Examens

Willemstad. — De uitslag van het examen voor de akte L. O. Handwerken voor Meisjes gehouden op Curaçao luiden als volgt. Geëxamineerd: 15 candidaten; afgewezen 2, en de geslaagden zijn; Carmita Maria Beaumont, Ruth Maria Capriles, Sonia Angela de Castro, Frida Dirksz, Helen Emiline Engelbrecht, Dioedla Maria ter Haar, Crispina Anselma Jansen, Goutje Petronella Kanbier, Mercedes Martha Lourens, Alice Lidwina Salas, Agnes Mercedes Schoop, Theresia Swildens en Myrna Henriëtte de Vries.

Oneerlijke werknemer

Willemstad. — Door de recherche werd gisteren aangehouden de 17 jarige dienstbetrekking. Deze jonge man had, V.P.V. in verband met diefstal in het bedrijf waar hij werkte f 1800,— armer gemaakt. Hij betreurt zijn zonden thans achter de tralies.

K.Z.P. rapport

Willemstad. — De Kinder & Zedenpolitie moest gisteren 1 maal onderhoudend optreden. Ook deed U.A.R. aangifte van diefstal van het voorwiel van zijn fiets, die hij in het Suffisantdorp had achtergelaten. De K.Z.P. heeft de zaak in onderzoek.

Jong geleerd oud gedaan

De jeugd en het veilig verkeer

Willemstad. — De vereniging voor Veilig Verkeer zal in Juni, in samenwerking met de verkeerspolitie op Curaçao een schoolverkeersexamen organiseren. Dit examen wordt afgenomen van de leerlingen van de zesde klassen. In tegenstelling tot andere jaren is het de verkeerspolitie dit jaar helaas niet mogelijk aan de deelnemende leerlingen ook dit eamen één of meer verkeerslessen te geven.

De klasse-onderwijzers dienen nu met behulp van de destijds verstrekte „Leidraad voor het Verkeersonderwijs" zelf de nodige verkeerslessen te geven. De examenstof van het verkeersexamen van dit jaar omvat het volgende:

Gedragsregels voetgangers (gebruik voetpaden, veilig oversteken, uit- en instappen autobussen, enz.).

Gedragsregels wielrijders (maken van bochten, richting aangeven, gebruik rijwielpad, verlichting, enz.).

De aandacht wordt er op gevestigd, dat wielrijders steeds gebruik moeten maken van een zg. verplicht rijwielpad, als zodanig aangeduid door de bekende blauwe verkeersborden met de witte fiets er op, ook indien het rijwielpad slechts aan één zijde van de weg ligt.

Ten aanzien van de verlichting van rijwielen wordt opgemerkt, dat een rijwiel, waarmede op de weg wordt gereden tussen zonsondergang en zonsopgang, moet voorzien zijn van een wit voorlicht en aan de achterzijde van een rode reflector of van een rood achterlicht. Elk rijwiel moet echter **steeds** (dus ook overdag) voorzien zijn van een wit achterspatbord.

Betekenis van de **verkeerstekens** gegeven door **verkeersagenten** en **verkeerslichten.**

Betekenis van de **verkeersborden,** welke op Curaçao worden gebruikt. De aandacht wordt er op gevestigd, dat sedert kort een nieuw bord wordt gebruikt bij wegen met éénrichtingsverkeer. Behalve het gebruikelijke balkbord (rood rond bord met witte horizontale balk), dat aangeeft, dt het verboden is de weg aan de zijde, waar dit bord is geplaatst in te rijden, worden op sommige eenrichtingsverkeerswegen vierkante blauwe borden met een witte naar boven wijzende verkeerspijl geplaatst aan de zijde, waar het inrijden is toegestaan.

De voorrangsregels

Deze regels zijn gelijk aan de in Nederland geldende en in de „Leidraad" besproken regels.

Voor Curaçao geldt echter een belangrijke uitzondering en wel de zogenaamde T-uitmondering. In tegenstelling tot de Nederlandse bepalinger geld op Curaçao, dat op T-uitmondingen verkeer, dat rijdt op de doorlopende weg (dus ook fietsers en ander langzaam verkeer) voorrang heeft op het verkeer, dat rijdt op de ter plaatse eindigende weg.

NEN mutaties

Willemstad. — De heer L. van der Vlugt is met ingang van 1 April benoemd tot algemeen procuratiehouder met de titel van adjunct-directeur.

Tevens werden met ingang van dezelfde datum benoemd tot procuratiehouder de heer A. J. Brakema; voor de afdelingen Transportverzekering en Ziektekostenregeling 1936 en voor de Variaafdeling de heer A. B. Bakkenist.

USS „Wyandot" op Curacao

Willemstad. — Hedenochtend om 06.37 uur is het Amerikaanse oorlogschip „Wyandot" onze haven binnengelopen.

De „Wyandot" is een hulp-vrachtschip van de Amerikaanse Marine en staat onder commando van Captain John R. Moore. De bemanning bestaat uit 18 officieren en 165 onder-officieren en manschappen. Het schip heeft ligplaats gekozen in de Nieuwe Haven en vertrekt op 6 April, in de namiddag.

Amerikaanse studies

Willemstad. — De vertegenwoordiger van de American Life Insurance Company de heer P.J. (Boekhandel Otrobanda) Kappel wees ons op de taak en het prachtige administratie research werk van de National Planning Association in Washington, een organisatie die wereldbekendheid geniet en meer dan eens als adviseur optreedt van de Amerikaanse regering indien gewichtige en ingewikkelde economische vraagstukken met betrekking tot Amerikaanse investeringen in het buitenland aan de orde zijn.

Zo werd reeds een studie gepubliceerd van Saers Roebuck in Mexico (1953) Casa Grace in Peru (1954) en thans van de Philippine American Life Ins. Co., (Philanlife) een dochtermaatschappij van de American Life Ins. Co.

Het doel is om aan te tonen, dat Amerikaanse maatschappijen die in het buitenland werken, bijdragen aan de ontwikkeling van deze landen en gewaardeerd worden door de gastlanden.

In de tweede plaats zijn de resultaten van deze studies te vergelijken met technisch administratief research work en nuttig voor andere Amerikaanse maatschappijen en beleggers die plannen hebben om hun activiteit tot het buitenland uit te breiden.

Spanning troef in Rifstadion

Lucky Strike krijgt het zwaar te verduren

THREE HORSES is zeer sterk

Willemstad. — Het wachten was — zoals wij enige tijd geleden meldden — op de honkballers van Lucky Strike, die deel hebben uitgemaakt van de Antilliaanse ploeg, opdat de beslissingswedstrijden zouden kunnen worden voortgezet. En nu ze maar amper vijf dagen vaste voet aan wal gezet hebben, krijgen ze voor as. Zondag hun eerste en tevens een der zwaarste opgaven te verwerken. Deze opgave betreft niets meer en niets minder dan het zeer sterke negental van Three Horses, dat over uitstekende spelers beschikt, w.o. de niet te evenaren linkervelder Eric Bonifacio, de veteraan Clarence Thomas, doch nog steeds in optima forma; de enige en beste achtervanger, die wij momenteel bezitten Cafenol Reite, etc. etc.

Hiertegenover staat, dat Three Horses het ook niet zo gemakkelijk zal hebben. Lucky Strike, dat ook over uitmuntende spelers beschikt, zal wel een geduchte partij weggeven, voordat zij uiteindelijk aan het kortste einde zal trekken. Wij denken hierbij vooral aan spelers, zoals Antonio Gregorius, de werper, die de enige Antilliaanse overwinning uit Mexico voor ons meebracht; Thomas Wilson (Bart), de slagman met het tweede beste slaggemiddelde van de gehele serie Panamerikaanse Spelen. Ook middenvelder Erno Jansen, die weliswaar niet als honkballer is meegegaan, doch ongetwijfeld heel wat gezien heeft en veel wijzer is teruggekomen tot meerdere glorie van zijn vereniging.

Al met al een zeer interessante ontmoeting, waarmede de sportliefhebbers hun ledige Zondagmorgen naar hartelust zullen weten vol te staren.

Ten gerieve van onze lezers laten wij hieronder de stand volgen, zoals die was tot en met de laatste wedstrijd tussen Sithoc en Three Horses.

	gesp.	gew.	verl.
Sithoc	3	2	1
Three Horses	2	1	1
Quisqueya	2	1	1
Lucky Strike	1	0	1

De uitslagen van de tot dusverre verspeelde wedstrijden luidden: Lucky Strike — Sithoc 2—8; Three Horses — Quisqueya 3—1; Quisqueya — Sithoc 7—3 en Sithoc — Three Horses 11—5.

Om de CPIM-beker

Suffisantdorp. — Onder leiding van de scheidsrechters Oelers en Stroomnat vond gisteravond in het Suffisantstadion de wedstrijd plaats tussen Shooting Stars en S.D.L., die in het voordeel eindigde van S.D.L. met 25-8. Het was een zeer slappe wedstrijd, waarin Shooting Star vele kansen onbenut liet door gebrek aan goede schutters, door de zwakke tegenstand verviel S.D.L. ook in een matig tempo. Druppelsgewijs kwam het aan de winnende punten. Ook voor deze wedstrijd bestond veel belangstelling.

Maandag a.s. komen om 19.00 uur; de dames teams C.B.C. en S.D.L. tegen elkaar uit en om 20.00 uur; de heren teams S.D.L. en Huracan. Voor Woensdag a.s. staat op het programma Sithoc en Lightning aanvang; 20.00 uur.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Van Engels naar Einstein

Beste Mevrouw, we hebben Uw verward stukje gelezen en kregen medelijden met Uw zoontje. Zulk een geleerdheid voor zo'n klein breintje. Voorzichtig met Uw paedagogische leiding. De verantwoordigde dr. Engels is geen geestelijk misvormd kinderhoofdje waard.

Een nuchter mannetje

AGENDA

WEST-END:
Zat. 19.00 en 21.00 en Zond. 10.30 en 20.30 uur „Saadia"
Zond. 16.30 uur „Oro oculto" en 18.30 „Son of Geronimo"

CINELANDIA:
Zat. 19.00 en 21.00 uur en Zond. 20.30 uur „Column South". Zond. 18.30 „Living desert".

ROXY:
Zat. 19.00 en 21.00 en Zond. 20.30 uur „Penny Princess", Zond. 10.30 uur „Tin Tan en la Habana"; 16.30 uur, Roar of the crowd; en 18.30 uur, „Stand at Apache river"

CARIBE:
Zat. 18.30 „Son of Jeronimo" en 20.30 „O' cangaceiro". Zond. 18.00 uur, „Son of Jeronimo"; en 20.00 uur „Apache"

REX:
Zat. 20.00 uur, „Perversa"; Zond. 18.00 uur, „Texas Kid"; 20.00 uur, „Cuando vuelvas a mi"

ROYAL:
Zat. 20.00 uur, „Lagrimas robados"; Zond. 18.00 uur, „Winning of the West" 20.00 uur, „Salome."

SUFFISANTTHEATER:
Zat. 20.00 uur: „Back to God's country" Zond. 20.00 uur; „White Christmas"

RIFSTADION:
Honkbal: Zondag 10 uur: Lucky Strike — Three Horses.

Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Americana Breedestraat 159, tel. 3636; en in Punda door Botica Exelsior Herenstraat 4, tel. 2004.

Wit Gele Kruis.

De nachtdienst wordt waargenomen door zuster Henriquez-Con, S. Rosaweg 156, tel. 5006.

Weekend-diensten Gouvernements - Geneeskundigen

Stadsdistrict:
Dr. M. Berkenveld, Berg Altena 59, tel. 1395.

2e District:
Dr. C. Deutekom, Grebbelinieweg, tel. 1709.

VERLOVEN VOOR BEGRAFENISSEN

De heer E. J. Spencer, J. H. Fergusonstraat 9 alhier is belast met de afgifte van verloven voor begrafenissen. tel. 4157

WACHTDIENST C.P. NEDERHORST

Deze week is de heer T. van Praagh belast met de week-dienst, tel. 5736

Waar halen wij benzine

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij:

D. Cardoze	Lunapark
H. Galmeyer	Cerito.
M. Craz	De Ruyterkade
J. R. Elsevier	Gasparito
Isa Sales	Stoppelweg
Ellis & Dania	Molenplein

Foto's van Mayer (Bonaire)

„Flamingo's at Home"

Willemstad. — Onder deze kop lanceerde het Amerikaanse tijdschrift „Sports Illustrated" een groot artikel over het leven en het trekken van de flamingo's, geïllustreerd door enkele fantastisch mooie opnamen.

Het was om een studie en foto's te maken van de flamingo's op ons zustereiland, dat drie Amerikaanse zakenlieden op dit eiland verschenen en daar enkele weken logeerden. Het waren Gardner D. Stout, Voorzitter van de National Audubon Society, Bayard W. Read, een ex-bankier en hartstochtelijk fauna-fotograaf en Walter N. Rothschild, President van Abraham en Straus, Brooklyn dept.

Toen bovengenoemde Amerikanen op Bonaire kwamen, aldus lezen wij in bedoeld artikel, waren er een 40.000 flamingo's op de zoutpannen, ten zuiden van het eiland. Maar zoals altijd waren de vogels angstig geworden en het fotograferen ging niet gemakkelijk.

Hun teleurstelling hierover verdween als sneeuw voor de zon toen zij de heer K. Mayer ontmoetten, de autorijmonteur van het eiland. Hij vertelde een Oostenrijker te zijn die gedurende de laatste wereldoorlog op Bonaire kwam en hier bleef. Mayer kreeg interesse voor de flamingo's en besteedde een groot bedrag aan camera's. Of de Amerikanen soms enkele van zijn kleurenslide's wilden zien? De zakenlieden deden dit met genoegen en het was voor hen een openbaring de opnamen van Mayer te zien. Een selectie van Mayer's foto's is in „Sports Illustrated" opgenomen.

Het bovenbedoeld artikel werd ons toegezonden door de Curaçao Toerist Bureau. Ongetwijfeld trekt het artikel in de Verenigde Staten veel aandacht, hetgeen Bonaire ten goede kan komen.

„Judas, de verrader"

Suffisantdorp. — Traditiegetrouw, zal in het dorp op Eerste Paasdag tussen 1 en 6 uur Judas de verrader naar de brandstapel worden geleid. Het is een Volksgebruike, dat jaarlijks in Venezuela plaats vindt en onder de Venezolanen in het dorp in traditie is gehouden. De ceremonie bestaat uit het aankleden van een levensgrote pop, die geplaatst op een ezel in optocht met muziek door de straten wordt geleid. Judas (de Christus-verrader) wordt dan bespot en uitgejouwd, bespuwd en gestenigd door de voorbijgangers, op de berg nabij de Venezolaanse-Club gekomen wordt Judas op de brandstapel geworpen en tot as verbrand. De plechtigheid gaat gepaard met speeches, geknal en gejuich.

In de Venezolaanse-Club wordt daarna de feestviering voortgezet.

TERUGBLIK OP DE PANAMERIKAANSE SPELEN

Antillen verdienden tweede plaats in voetbal-tournooi

(door fr. THARASIUS)

Nu onze Antilliaanse Mexicogangers weer op hun dierbaar plekje grond zijn teruggekeerd beladen met recuerdo's en sombrero's, die een sierlijke afdekking vormen op het blije gezicht van tourist of reiziger en tot rust komen als wandversiering, denken onze jongens vanzelfsprekend terug aan de schone Mexicaanse dagen vol van prettige en .... minder prettige herinneringen. Dagen, die niettegenstaande men harde klappen moest incasseren met teleurstellende sportuitslagen, toch dagen zijn geweest om nooit te vergeten.

★ ★ ★ Wat Mexico ons leert

Men kan er over redetwisten of de bladen in de voorbije dagen niet onevenredig veel aandacht besteed hebben aan de sport-prestaties van de Antillianen op de Panamerikaanse Spelen te Mexico. Er bestaat een groot aantal mensen, dat niet de minste interesse heeft voor sport om welke reden dan ook. Anderen weer vinden, dat Sport wel betekenis heeft, doch dat deze het leven van de hedendaagse samenleving te veel beheerst.

Wij voor ons zijn geneigd met deze laatste groep mee te gaan, omdat ook wij weliswaar van mening zijn, dat sport een bepalend element kan zijn in de lichamelijke èn geestelijke vorming van de (jeugdige) mens, doch toch ook geloven dat een zekere overdrijving de zaak die door de sport behoort te worden gediend, schaadt.

Desondanks hebben wij in de dagen van de Panamerikaanse Spelen het sportnieuws laten prepondereren door de lezers zo volledig mogelijk van de verrichtingen onzer mensen in Mexico op de hoogte te stellen. Wij hebben dat namelijk gedaan met een vooropgezette bedoeling.

In de kleine gemeenschap waarin wij leven is er in verhouding tot andere in omvang van grondgebied en bewoners veel grotere landen, betrekkelijk weinig goede gelegenheid tot nuttige sportbeoefening. Niet alleen omdat de fondsen uiteraard beperkt zijn en er bij de aanleg van velden, de inrichting van gebouwen en het aanstellen van trainers op de dubbeltjes gelet moet worden, maar ook omdat er zo weinig gelegenheid is tot een onderlinge krachtmeting. Vrijwel iedere sport tobt met een tekort aan een voldoende aantal gelijkwaardige clubs, waardoor een animerend competitie-systeem in de hand gewerkt kan worden.

Natuurlijk is er contact met het buitenland mogelijk. En onze sportleiders hebben dit contact in het verleden reeds meerdere malen aangegrepen om iedere eenzijdigheid in de sportbeoefening — hèt grote gevaar in een kleine insulaire gemeenschap — zoveel mogelijk te bestrijden. Maar èn door de te grote daaraan verbonden kosten, èn door andere materiële bezwaren heeft dit contact slechts in beperkte mate kunnen plaats vinden en heeft dit, juist door zijn incidenteel karakter, niet het rendement kunnen opleveren, dat men er redelijkerwijze van mocht verwachten.

Het is om al deze redenen, dat op onze eilanden de sport — waarvan ieder weldenkend mens het nut en de noodzaak erkent — met een bijzondere zorg omringd dient te worden. En het is daarom, dat wij daarvoor in de dagen van de Panamerikaanse Spelen in onze nieuwspublicaties een bijzondere plaats hebben ingeruimd.

Mexico heeft veel geleerd. Het zal tot de taak van de deskundigen in iedere tak van sport, die door de Nederlandse Antillen op de Panamerikaanse Spelen vertegenwoordigd werd, behoren, tot in details uit te maken, welke ondervindingen men door het contact met grote landen heeft opgedaan en op welke manier men daarvan het best profijt kan trekken.

Eenieder voelt nu al weer aan, dat er in elk geval iets moet gebeuren om de Nederl. Antillen op sportgebied in een enigszins gelijkwaardige positie met de andere Latijns-Amerikaanse landen te brengen. Het motief, dat dit nooit mogelijk zal zijn, omdat het mensen-areaal op onze eilanden te ontoereikend is om daaruit een op peil staande sport-vertegenwoordiging op te bouwen en voldoende reserves te kweken, gaat niet op. Onze gewichtheffers en voetballers hebben dit, dunkt ons, voldoende bewezen. En tegen feiten is geen redenatie opgewassen!

In het algemeen zijn allen, die de Spelen te Mexico, hetzij als deelnemer, hetzij als toeschouwer hebben meegemaakt, het er over eens, dat de voorbereiding tot dit sportief duel met andere landen zeer onvoldoende is geweest. Gebrek aan wedstrijd-ervaring en gemis aan voldoende aanpassingsmogelijkheid zijn voor meerdere van onze deelnemers een grote handicap geweest. Men kan naar onze mening de leiders hiervan geen verwijt maken, omdat ook zij onvoldoende ervaring hebben en met beperkte middelen moeten werken. Nu echter Mexico duidelijk heeft aangetoond, dat wij de training en opleiding van onze sportmensen over een andere boeg moeten gaan gooien, nu zal het zaak zijn dat wij zonder uitstel aan de slag gaan. Pas wanneer dit over alle linies geschiedt, kunnen wij met groter vertrouwen dan thans het geval was aan komende internationale sportgebeurtenissen deelnemen.

TelAviv. — Lord Russel heeft de royalties voortvloeiend uit de eerste Hebreeuwse oplaag van zijn boek „De gesel van het Hakenkruis" dat binnenkort in Israël verschijnt, bestemd voor de Hebreeuwse universiteit.

Strenge doch sympathieke Da Cunha overwon gevaarlijke neerslachtige stemming

Voor de thuisblijvers was er ook een week vol teleurstelling en dan bedoel ik speciaal voor hen die belang stellen in het voetbal. Dat de Antillen hun eerste wedstrijd tegen Argentinië verloren was voor mij de gewoonste zaak van de wereld. Iedereen die op de hoogte is met voetbal kent de kracht en de prestaties van Argentinië op voetbalgebied. Daarom was het zo prettig te vernemen dat de Argentijnen niet met onze jongens konden sollen, maar zich in het zweet moesten spelen en hun beste voetbalkwaliteiten moesten demonstreren om die onbekende knapen van die speldeknop ergens in het Caraibisch gebied er onder te houden.

De bekende sport-frater, fr. Tharasius geeft voor de lezers van ons blad een nabeschouwing op de Panamerikaanse Spelen. Hij doet dat op zijn eigen openhartige manier en maakt zijn relaas daardoor zo aantrekkelijk omdat de persoonlijke noot er niet aan aanbreekt.

Met deze wedstrijd reeds, waarin alle ogen op onze jongens gevestigd waren, hadden de Antillen aller sympathie gewonnen. Het was een goede beurt geweest. De tweede beurt zou echter niet zo zonnig zijn. Door een grote fout van de scheidsrechter trokken er donkere dreigende Mexicaanse wolken boven de Antilliaanse hoofden samen.

Door een nog grotere fout van een debat met de scheidsrechter, dat 15 tot 20 minuten duurde, trachtten de Antillen de dreigende wolken af te wenden, doch slaagden daarin niet. Daarmede was de zonnige hoop op een eervolle uitslag verdwenen en tevens het goed humeur.

De kennismaking met Venezuela in de eerstvolgende ontmoeting was daar het beste bewijs van. Een vriend schreef van uit Mexico: „Het was een vertoning om van te schreien".

Na deze wel zeer erg teleurstellende match was de balans: 3 gespeeld, 3 verloren. Wij kunnen ons voorstellen dat er daar in het Universiteitshotel op 4 à 5 hoog geen hoerastemming zal zijn geweest. Integendeel: „Ge moest die gezichten hier eens zien", schreef een andere vriend. En afleiding zoeken buiten de logeergelegenheid om al die tegenslagen en teleurstellingen even te vergeten, was er niet, daar het reglement van trainer Da Cunha wilde, dat de jongens eerst op de 22e Maart vrijheid van beweging zouden krijgen. Men moest met zaalspelen, met rust en conversatie de dag vol maken. En wanneer het humeur dan niet in de goede stemming is en men met lange gezichten tegen elkaar zit aan te kijken, kan het gebeuren, dat in de conversatie de tong wat bitter is en de lippen wat los. Dat er voorvallen uit de sloot worden gehaald ook op voetbalgebied, waar een buitenstaander het fijne niet van wist, maar dan te weten komt.

Die minder goede stemming was zeker geen goede mentale voorbereiding voor de tweede ronde, die voor de deur stond. Toch had ik wel zoveel vertrouwen in de trainer, dat hij de jongens weer zo ver zou klaar maken, dat ze het de Argentijnen ook nu weer flink danig lastig zouden maken. En dat hebben ze gedaan.

De mannen uit het land van Perón hadden bijna 90 minuten nodig om van de overwinning zeker te zijn.

Ondertussen zat de Antillenploeg met een week vol van nederlagen. En wij hier ook. Het was een zwarte donkere week, waarin mén zoveel mogelijk vermeed over Mexico te spreken, bang als men was, dat men elkaar er mede zou hinderen.

Intussen stond in het Rifstadion het Omegascorebord in al zijn eenzaamheid nog steeds stilletjes te jubelen met de 4-0 overwinning van Curaçao op Wacker. Goed voor hen, die al die Mexicaanse nederlagen niet goed konden verwerken.

Voor ons allen hier waren die nederlagen even pijnlijk als voor de ploeg zelf, die eigenlijk al niet goed meer wist hoe het gezicht te redden bij thuiskomst. Men had al heimelijk afgesproken het zo geruisloos mogelijk te doen. En toch zou de Antilliaanse zon nog schijnen in het Mexicaanse stadion. Hoe onze strenge, doch sympathieke trainer Da Cunha na die donkere, zwarte week, er nog in geslaagd is een elftal in het veld te brengen, dat in staat bleek de Antilliaanse zon in Mexico en op de Antillen te laten schijnen, weet ik niet.

Maar toen op Zondag 20 Maart in de namiddag de omroeper van de Curom met een van aandoening trillende stem de blijde boodschap bracht van de eerste voetbaloverwinning en nog wel op Mexico, toen werd ik toch ook wat zenuwachtig en moest ik ook wat wegslikken.

Het werd een prettige Zondagmiddag en -avond, waarbij de pabiens niet van de lucht waren en de fles op tafel. De eer was gered, zoals men dat pleegt te noemen. Nu men de overtuiging had, dat de stemming weer goed was, ja mogelijk zelfs uitstekend, hoopte men natuurlijk ook op revanche tegen Venezuela. Dat zou dan meteen de kans scheppen op de tweede plaats, wanneer Argentinië van Mexico zou winnen.

Het eerste verlangen ging in vervulling. Met een groots spel vergeleken bij het eerste treffen moest thans Venezuela buigen.

Maar het tweede verlangen, „de zilveren plak", ging, zoals ik en velen met mij, verwacht hadden, niet in vervulling. Mexico speelde gelijk tegen Argentinië. Men kan over dat gelijk spel denken en oordelen zo men wil voor mij staat vast, dat de Antillen de tweede plaats verdiend hebben!

En nu: Honduras!

Nu gaat men het oog richten op Honduras, waar in Augustus de Centraal-Amerikaanse en Caraïbische voetbalkampioenschappen worden verspeeld. Wil Curaçao bij een volgende gelegenheid als gastheer optreden en deze kampioenschappen organiseren, dan zal onze ploeg in Honduras aan de start moeten verschijnen. Dat zal beslist niet zo'n grote bonk geld kosten als de Mexicaanse tocht, waaraan ik, en al degenen, die over dat geld struikelen, als ze er voor in de gelegenheid waren gesteld, met plezier mee geknabbeld zouden hebben.

Als kleine jongen had ik net als ieder andere jongen al zin en plezier in reizen. Zelfs op school was een reisje over de landkaart voor mij al een genot en hoe groter die reisjes waren, hoe prettiger ik het vond.

Het was maar een simpel genot, waaraan geen geld te pas kwam en er dus ook geen mens zich aan behoefde te ergeren. Die belangstelling voor de landkaart behoort al jaren en jaren tot het verleden, maar ik kan U verzekeren, dat de smaak voor het reizen is gebleven.

Zo zag het er uit op de slaapzaal van de Medicina, waar onze jongens in de enerverende dagen van de Spelen tijdelijk huisden. Dit is het hoekje van de waterpolo-ploeg. Men ziet de stalen kasten met de stevige sloten, die een solide bewaarplaats vormden voor de vele gekochte souvenirs en snuisterijen, welke daarin werden opgeborgen.

Monument voor Lloyd George

Londen. — Premier Churchill heeft het Lagerhuis voorgesteld een monument op te richten voor zijn beroemde liberale voorganger, David Lloyd George. In een korte redevoering wees de 80-jarige premier op de grote verdiensten van Lloyd George, die tien jaar geleden is overleden.

Sir Winston Churchill heeft vroeger deel uitgemaakt van het kabinet van Lloyd George en heeft meer dan 40 jaar in nauw contact gestaan met de liberale leider.

Het Huis heeft zonder tegenstemmen Churchills plan goedgekeurd.

Lufthansa thans in de lucht

Hamburg. — De nieuw opgerichte Westduitse luchtvaartmaatschappij Luthansa is gisteren een geregelde passagiersdienst begonnen, toen twee Convair-toestellen van Munchen en Hamburg opstegen.

De in wit jasjes gestoken schoenpoetsers hadden het druk in de dagen van de Spelen. Want iedereen wilde natuurlijk, ook als burger, een goede indruk maken. Hier ziet men — geflankeerd door een Mexicaan (links) en een Amerikaan (geheel rechts) de waterpolo-spelers Knieriem en Duits „onder het mes".

Het „show"-element is tijdens de Spelen niet verwaarloosd, zelfs niet onder de wedstrijden. Dat bewijzen deze vier Mexicaanse schonen, die — in haar leuke badpakjes — de tweede prijs behaalden in het nummer synchronised swimming (waterballet op muziek)

De Mexicanen zoals onze sportlui ze leerden kennen

(Van onze sportverslaggever)

Onze Antilliaanse Sportdelegatie mocht zich in een zeer grote populariteit van het Mexicaanse publiek verheugen. Dit bleek al direct op de officiële opening van de Spelen in het grote stadion, toen de onzen — uiteraard na de Mexicaanse delegatie — het hartelijkste applaus van de ongeveer 120.000 toeschouwers in ontvangst mochten nemen. Ook tijdens de spelen, toen onze teams toch dikwijls sterk in de minderheid waren, lieten de Mexicanen hun favorieten niet in de steek en bij de minste uitbraakpoging of fraaie prestatie klonk de sterk rhytmische yel van de zonen der Azteken.

De Amigoes van de Antillas Holandesas ontkwamen als door een wonder aan ongewilde onderdompeling in zwembad

Rond de gebouwen van de Universiteit, die tot Villa Olympica omgetoverd was, wemelde het van autogrammenjagers, oud en jong, man of vrouw probeerde een handtekening van de athleten te bemachtigen en dit werd dikwijls de basis voor een andere kennismaking. Men had dikwijls enige moeite om zich verstaanbaar te maken, daar lang niet allen het Spaans voldoende beheersten, maar met behulp van wat Engels en soms ook met handen en voeten werd er druk geconverseerd.

Het middelpunt van al deze ontmoetingen waren wel de hal bij de eetzalen en de gezellige cantine boven de eetzaal, waar onder het genot van een milkshake de sportlui en hun vrienden bijeen zaten.

Rijtoertjes!

De Mexicaanse bevolking bestaat voornamelijk uit twee klassen, nl. de rijken en de armen. De middenstand ontbrak tot voor kort geheel en is nu langzaam bezig een plaats te veroveren. Met de beter gesitueerden nu kwamen onze jongens in contact en daar in deze kringen het bezit van twee wagens iets heel gewoons is, en een Cadillac niets bijzonders, hebben velen een rijtoer gemaakt door de prachtige omgeving.

Open huis

Ook hielden de Mexicanen open huis en inviteerden soms een hele ploeg of alle deelnemers aan een bepaalde tak van sport voor een partij bij hen thuis. Niets was dan goed genoeg, er was een goed voorziene bar, de heerlijkste dingen om te eten en er werd bijv. een band van de televisie geëngageerd om voor de dansmuziek te zorgen.

Uitgelaten taferelen

Ook over temperament hebben de Mexicanen niet te klagen. Zo werden er de Zondag na sluiting van de Spelen nog zwemwedstrijden gecombineerd met schoonspringen en een polowedstrijd gehouden.

De Mexicaanse deelnemers waren uitgelaten en deden de wildste dingen. Bij het duiken van de 10 meter toren gingen ze al gauw over te komisch duiken en gestoken in badpakken uit 1800 maakten ze de meest gewaagde sprongen, die circusartisten hen niet na zouden doen.

Plotseling kreeg iemand het in zijn hoofd een der deelnemers gekleed te water te gooien tot grote hilariteit van het publiek en toen was het hek van de dam, men was door het dolle heen, maakte geen onderscheid tussen heer of dame of official, keek niet naar horloge, kortom plompte eenieder, die maar voor het grijpen was, in het water.

De polo-coach zat met een van de spelers vol belangstelling de waterpolowedstrijd te volgen. Keurig gekleed in hun uniform en gewapend met fototoestellen en prisma-kijker. Plotseling kreeg de Mexicaanse insmijtploeg hen in de gaten. Onze Amigo's van de Antillas Holandesas moesten er ook aan geloven! Ze waren weldra omringd, maar pruttelden natuurlijk tegen. Dan moest het publiek maar jury zijn! Moesten de Amigo's te water? Ja, brulde het Mexicaanse publiek eenstemmig

Toen gebeurde, geloof ik, een wonder, want plotseling spraken beiden vloeiend Spaans en legden uit: morgenochtend moeten we vertrekken en we hebben maar één costuum. Dit bleek een redelijk argument en weg golfden de wilde mannen op zoek naar het volgende slachtoffer. Dit bleek de polo-scheidsrechter te zijn, die ze voor de zekerheid maar niets vroegen, doch die ze direct te water lieten!!

Studievoorlichting voor de West

's-Gravenhage. — In het maandelijks bulletin van de Foreign Student Service lezen wij, dat het studievoorlichtingsboekje voor de Rijksdelen en de landen, waar Nederlands wordt gesproken en verstaan — Suriname, de Nederlandse Antillen, België en Zuid-Afrika, nu ook op de pers is, evenals het boekje voor de Verenigde Staten, zodat het gereedkomen binnen niet te lange tijd kan worden verwacht.

Ons devies: trainen en nog eens trainen!

(VAN ONZE SPORTVERSLAGGEVER)

Als we, nu weer enige dagen terug op Curaçao, de verrichtingen en prestaties van onze sportdelegatie nagaan dan vragen we ons af, en met ons zovelen, hoe het komt, dat de meesten, die naar Mexico werden uitgezonden zo gefaald hebben.

Als antwoord daarop komt dan zonder aarzeling uit: omdat de Panamerikaanse Spelen een te hoge greep voor ons waren. Wij, Antillianen, die slechts een keus uit weinigen hebben, tegenover de anderen uit millioenen, moeten ons tot de Caraïbische Spelen beperken. Uitgezonderd enige topathleten of een team, dat bezweken heeft tot goede prestaties in staat te zijn.

Er zijn natuurlijk altijd verontschuldigingen te vinden. Nemen wij in de eerste plaats de klimatologische omstandigheden. De grote hoogte heeft ons parten gespeeld, practisch allen hebben zich niet volkomen fit gevoeld, maar dit was een handicap, die de andere landen, op Mexico na, ook hadden, en zo zouden we er meer kunnen noemen, als de slechte scheidsrechters en het soms zeer ruwe spel, maar al deze dingen zijn niet doorslaggevend geweest. Wij konden eenvoudig niet mee, de goede prestaties van onze gewichtheffers daargelaten!

Nu is dit gemakkelijk geschreven, vooral achteraf, maar wat moeten wij doen hierin verbetering te brengen?

Dat is volgens ons trainen, desnoods met nieuwe methoden, haal de jeugd er bij, maak ze enthousiast en maak ze vooral hard, want dat is tegenwoordig een eerste vereiste.

En als we dit doen, niet gedurende drie maanden, maar gedurende drie jaar, dan kunnen wij **misschien** tot betere resultaten komen.

Misschien, want er zijn landen, waar we heus nooit tegen op kunnen. Het staatsamateurisme bestaat niet alleen in Rusland. De Argentijnse ploeg is voor de Mexico-spelen 3 maanden weggeweest en gaat nu weer in training voor Melbourne. De jongens zijn voor het merendeel in militaire dienst of hebben een overheidsbaantje!

Laat ons echter hier geen voorbeeld aan nemen. Het werk op de studie gaat vóór, maar laten wij toch energiek de training ter hand nemen om tot goede prestaties te komen. Wij hebben een harde en kostbare les gehad. Laten wij nu bewijzen geleerd te hebben, hoe wij tot betere resultaten moeten komen.

Waar beroemde mannen bijeen zijn, vindt men handtekeningen-jagers. Zo was het ook in Mexico het geval. Hier ziet men de waterpolo-speler van Vliet druk bezig zijn signature in boekjes te schrijven, die hem door de bewonderende jeugd worden aangeboden.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Voor u en voor ons en zeker voor onze vriend Willem is het ongetwijfeld schoon en dichterlijk te denken aan de doden zoals ze ter ruste zijn gelegd in de verzen van Emily Dickinson, aan „de deemoedige leden van de verrijzenis, veilig slapend in hun albasten vertrekken", niet geraakt door de morgen, door de noen niet beroerd; of aan de schemerschone, de „belle ténébreuse" van Baudelaire, slapend „au fond d'un monument construit en marbre noir"; mooi voor u en voor ons en zeker voor onze vriend Willem. Maar het is anders voor een Engelsman die wij kennen, want op zijn schouders rust een dodemanshand, en op zijn toekomst drukte een dodemanswil. Wat moet hij beginnen? Hij is onbemiddeld en invalide. En nu is zijn oom in Australië overleden en heeft hem een aanzienlijke som nagelaten onder voorwaarde evenwel dat hij ter woon gaat in Australië. Onze kennis is in Australië geweest en heeft een zo grote afkeer voor het Australische leven dat hij liever arm blijft in eigen land. Maar wij hebben hem zien voorbijgaan in zijn invalidenwagentje en hij is dezelfde niet meer. Op zijn voorheen zo goedmoedige gezicht ligt de wrevel en in zijn woning is het stil geworden, want hij en zijn vrouw zijn geneigd te zwijgen nu vanuit een kerkhof in Australië een schaduw is gevallen over hun bestaan.

„Stel een veerdienst in", beval de koning.

Posthume wrok

En wij weten van een bejaarde dame waarvan de vader stierf toen zij zelf slechts twintig jaren oud was. Hij liet haar zijn vermogen na onder voorwaarde dat zij niet in het huwelijk zou treden met de timmermansknecht op wie zij verliefd was geworden. Zij koos het geld, en is nimmer gehuwd. Maar nu zij bijna zeventig jaren oud is, is haar gelaat van graniet, gekerfd met bitterheid. Haar ogen zijn koud van haat en zij praat tegen zichzelf. En de enige wraak die haar rest is dat zij in haar testament aan haar nabestaanden heeft bevolen haar niet bij te zetten in het familiegraf waar het gebeente rust van haar vader. Alleen zal zij liggen, mokkend na de dood, ver van de overledene die haar niets dan verdriet vermaakte in zijn laatste wilsbeschikking. Wij weten van andere gevallen. En in Engeland, waar elk testament, behalve die van de koninklijke familie, ter inzage is van het publiek, lezen en horen wij dikwijls van lieden die lang na hun dood de levenden blijven ringeloren.

Wij weten niet of er nabestaanden rondgaan met een eendere wrok over de laatste wilsbeschikking van mevr. Tessa Wilberforce die haar vermogen en haar landgoed en al haar bezittingen vermaakte aan 16 herdershonden en Collies in plaats van aan verwanten of vrienden. Mevrouw Wilberforce die het vorige jaar stierf was de weduwe van een kolonel. Hun huwelijk was kinderloos en het echtpaar ontwikkelde een passie voor herdershonden. Zij gaven aan hun talrijke honden niet slechts een voornaam, maar ook een achternaam, de familienaam Wilberforce. En toen mevrouw Tessa Wilberforce stierf bestond het hondse gezin uit 16, waaronder Pit A Pat Wilberforce en Pierrot Wilberforce, en Denise en Eric en Dusk en Mouse en Black Sam Wilberforce. Deze zestien waren de erfgenamen van 200.000 gulden, van een landgoed in het graafschap Yorkshire, van een park en van al het meubilair. Op last van de executeurs werd de gehele inhoud van het huis, alle meubelen, tapijten, gordijnen en schilderijen, alle porselein en al het zilver verkocht en de opbrengst geïnvesteerd voor de honden. Een oude knecht van de familie, Harold Ironmonger, erfde een jaarlijks inkomen van 3500 gulden en vrij wonen voor de rest van zijn leven onder voorwaarde dat hij de honden zal verzorgen voor de rest van hún leven. En nu gaat Harold iedere dag enige kilometers wandelen met de honden. Hij kookt vlees voor hen en groenten. Hij wast ze en knipt hun nagels. En volgens de beschikking van de overledene hebben de honden het recht zich op te houden in het landhuis waar ze willen. Nu stoeien Pit A Pat en Pierrot Wilberforce in de lege salon en Black Sam en Mouse jagen elkaar na in de verlaten slaapvertrekken.

Door een van de meest zonderlinge voorbeelden van de wijze waarop de doden het leven kunnen verzuren van degenen die na hen komen, jaren en in dit geval zelfs eeuwen lang, is de last opgelegd aan een klein stadje in het Graafschap Suffolk. Woodbridge is gelegen aan de rivier de Deben. Het bezit een gemeenteraad bestaande uit 15 leden, eerbare lieden, eerbaar en onschuldig zoals alle gemeenteraadsleden. En op 't ogenblik waarop wij dit schrijven kan men zorglijke trekken zien op de gelaten van de gemeenteraadsleden van Woodbridge. Want de gemeente onderhoudt een veerdienst op de rivier en de veerman heeft ontslag genomen. En het is onmogelijk gebleken een nieuwe veerman te vinden. Daarvoor zijn voor de hand liggende redenen. Het loon bedraagt slechts vijftig gulden in de week, vermeerderd met het veergeld. En dat laatste is maar weinig, want gemiddeld maken slechts twintig personen per week gebruik van 't pontje. En niemand is bereid de gehele dag te zitten wachten in weer en wind, zelfs al kan hij op schone dagen het leven gadeslaan langs de waterkant, van otter en eend en waterrat, en zelfs al kan hij al hengelende wachten totdat er wellicht iemand op de bizarre gedachte komt zich over te laten zetten van de ene oever van de Deben naar de andere oever. Het is vooral de eentonigheid van deze slechtbetaalde arbeid die het de gemeenteraad onmogelijk heeft gemaakt een opvolger te vinden nu de huidige veerman, Peter Green, ontslag heeft genomen. Iedere andere gemeenteraad zou besluiten de veerdienst op te heffen, vooral omdat de dienst wordt onderhouden op kosten van de gemeentelijke belastingen. Maar daar zit hem de natte kneep. De gemeenteraad van Woodbridge mag alles doen behalve het veer opheffen. Zij mag belletjes aanbrengen op het pontje, of lampions na het vallen van de schemering. En bij ons weten belet niets de gemeenteraad het vaartuigje te voorzien van muziek. Maar het enige wat de gemeenteraad van Woodbridge niet mag en niet kan doen is de veerdienst te staken. Want als de gemeenteraad van Woodbridge dit zou doen, zelfs indien alle bewoners van Woodbridge en omgeving onder ede zouden verzekeren dat niets of niemand hen er ooit meer toe kunnen bewegen gebruik te maken van de pont, dan zouden alle leden van de raad de nor in gaan. Dat zegt de wet van het Verenigd Koninkrijk. En omdat deze wet alleen slaat op Woodbridge, en omdat alle andere veerdiensten van Engeland met één slag opgeheven zouden kunnen worden zonder dat zelfs maar een heel klein gemeenteraadslidje de bajes in zou gaan, is de gemeenteraad van Woodbridge verbitterd. Alleen zij gaan gebukt onder de last een veerdienst te moeten onderhouden, willen zij hun vrijheid niet verliezen. Enige jaren geleden, toen voor het eerst het gevaar dreigde dat men niemand bereid zou kunnen vinden om het pontje te roeien, besloot de raad in zijn wanhoop zich tot het Hoge Gerechtshof te wenden met een verzoek hem te willen ontlasten van een ondraaglijke verplichting die bovendien bijna niet te betalen was voor een kleine gemeente. Maar de rechter zeide dat niets hen kon verlossen van het veer en de plicht de dienst te onderhouden. Slechts een speciale wet van het Britse parlement, uitsluitend bestemd om Woodbridge te ontveren, zou hiervoor nodig zijn. En als men bedenkt dat het zwaar gefolterde Woodbridge 40.000 gulden moest betalen aan onkosten voor dit proces en dat het een fortuin kost om een speciale wet te laten passeren, is het duidelijk dat een veerloze toekomst verre lijkt voor het stadje aan de Deben.

En dit alles heeft Woodbridge te danken aan een koning die bijna 500 jaren geleden op onzalige wijze aan zijn einde kwam, waarschijnlijk door moord. Het was Hendrik de Zesde, die leefde in de meest bloedige periode van de Britse geschiedenis, de tijden van de Rozenoorlogen, die Woodbridge het veer heeft aangedaan. Wat hem ertoe bewoog is onbekend. Men mag aannemen dat hij op een van zijn reizen, en hij moest veel reizen tussen vele slagvelden, de Deben wou oversteken en geen bootje kon vinden. Hij zal toen het stadsbestuur bevolen hebben ervoor te zorgen dat er een veerdienst werd ingesteld op de rivier. Wij nemen aan dat hij zulks niet gelastte in woede. Want ofschoon hij een zwak, en gedurende enige perioden van zijn ongelukkig leven zwakzinnig man was, is van hem bekend dat hij het erg goed bedoelde en dat hij vriendelijk was van aard. Het is waarschijnlijk dat hij andere reizigers wilde behoeden voor de noodzaak te moeten pootjebaden of zelfs zwemmen als zij in Woodbridge de Deben wilden oversteken. „Stel een veerdienst in," beval de koning aan Woodbridge en, om te laten blijken dat het hem ernst was, liet hij zijn koninklijk besluit bekrachtigen door het parlement.

Hendrik de Zesde, na jaren van ziekte, zwakzinnigheid en gevangenschap, werd onttroond en waarschijnlijk vermoord. Zijn gemalin Margaret van Anjou werd als gevangene naar Londen gevoerd na de bloedige slag bij Tewkesbury. Eduard de Vierde volgde op, en na hem kwamen de andere Hendrikken waaronder Hendrik de Veelwijver. En het veer voer over de Deben bij Woodbridge. En Bloody Mary kwam aan het bewind, en Elizabeth de Maagd en de beide Jamesen en de beide Karels. En alsmaar voer het veer. En het veer bleef doorvaren eeuw na eeuw totdat de nieuwe Elizabeth haar vader opvolgde. En het vaart nog heden. En het vaart totdat het ontslag ingaat van Peter Green. En als er niet een nieuwe veerman te vinden is en het veer houdt eindelijk met varen op, dan zal er somberheid zijn in de gezinnen van de 15 gemeenteraadsleden van Woodbridge. Want vanaf die dag wacht hen de nor, bedreigt hen de bajes, hen de vroeden, de eerbaren en eerbiedwaardigen. Alleen maar omdat ergens een koninklijk skelet ligt te luisteren of nog steeds de roeispanen plassen in het water van de Deben en of de riemen piepen rond de roeiklamp.

Gekerfd met bitterheid.

Service voor de ziel

Eerste Hulp in Geestelijke nood

Verschillende steden in Duitsland kunnen zich er op beroemen in het bezit te zijn van een service, welke in menige andere stad van Europa nog wel tot de vrome wensen zal behoren, nl. een telefonische z.g. „Priester-Rufdienst". Men zou deze dienst kunnen bestempelen als: „Eerste Hulp in geestelijke nood".

Kan ik telefonisch biechten?

Wanneer men de „Dienstelle" opbelt, krijgt men onmiddellijk een stem te horen, die beleefd vraagt: „Waarmee kan ik helpen?" Soms is het een gewetenskwestie, waaromtrent degene, die opbelt, raad vraagt. De priester aan de andere zijde van de lijn moet meermalen de meest ingewikkelde uiteenzettingen aanhoren; wordt soms geconfronteerd met moeilijkheden van mensen, die aan de meest folterende twijfels ten prooi zijn.

Pas wanneer degene, die opbelt, in een vaak langdurig betoog zijn gemoed ontlast heeft, komt de telefonisch geconsulteerde priester zijn meestal anonieme consultant met woorden vol goedheid, met welgemeende raad, of een voorzichtige waarschuwing te hulp, om de naar voren gebrachte moeilijkheden tot haar ware verhouding terug te brengen en zo mogelijk het verontruste geweten van de hulpzoekende te kalmeren.

Maar dikwijls blijft het hier niet bij en wordt het telefoongesprek aanleiding tot een onderhoud, waarbij twee mensen elkaar in de ogen zien en in volle vertrouwen bepaalde zielsproblemen van de raadvragende partij bespreken.

Met de meest uiteenlopende gevallen krijgen de geestelijken van de Priester-Rufdienst te maken. Nu eens is het een meisje, dat zelfmoord wilde plegen, omdat haar verloofde haar in de steek heeft gelaten; dan weer een huisvader die zich met zijn vrouw en kinderen door gasverstikking van het leven wil beroven, omdat hij geen werk kan vinden. Een ander maal is het een vrouw, die meent behekst te zijn en dientengevolge in een toestand van volslagen wanhoop verkeert.

Men zou een roman kunnen opstellen aan de hand van de ervaringen, door de priesters van de „Rufdienst" opgedaan. Het zou een leerzame, maar schokkende levensroman zijn. Doch zulk een roman zal wel nooit worden uitgegeven.

De geestelijke eerste hulpdienst beperkt zich echter niet alleen tot het geven van telefonische adviezen, maar beschikt ook over een organisatie, die in daarvoor in aanmerking komende gevallen nog andere hulp verleent. Zo weet de Dienst soms te bewerken, dat een voorgenomen uitzetting van een gezin uit een woning wordt opgeschort; dat er in noodgevallen financiële hulp wordt verleend; dat in bepaalde omstandigheden een reddend politie-ingrijpen plaats heeft in een onhoudbare situatie.

Tweederden van de behandelde gevallen zijn gewetensaangelegenheden, raken geestelijke problemen.

Neurenberg bezit wel de belangrijkste geestelijke eerste hulppost. Tot het denkbeeld om via de Priester-Rufdienst zielen te redden, voorlichting te geven aan hen, die van de goede weg zijn afgedwaald, is men gekomen, sedert men de ondervinding heeft opgedaan, dat velen, die van goede wil zijn, met hun gewetensconflicten blijven lopen, omdat ze persoonlijk contact met mensen, die geestelijk boven hen staan, vrezen; angst hebben voor de biechtstoel, enz.

Het merkwaardige feit deed zich zelfs voor, dat iemand één der posten van de Priester-Rufdienst opbelde met de vraag: „Kan ik telefonisch biechten?" Natuurlijk moest men hem mededelen, dat dit onmogelijk was.

Mensen, die jarenlang niet naar de kerk geweest waren, verzochten na een eerste telefonisch contact het gesprek — voorlopig per telefoon — af en toe te mogen voortzetten. Het resultaat hiervan was vaak, dat ze daarna de volgende stap deden: de stap terug naar de Kerk.

Maar het behoort ook niet tot de denkbeeldige gevallen, dat een priester van de „Rufdienst" met topsnelheid een autorit onderneemt naar een plaats, waar een man op het punt staat zich van het leven te beroven, of zijn ontrouwe vrouw de hals af te snijden.

Gegevens daaromtrent zijn wel vastgelegd. Doch nimmer zullen ze worden gepubliceerd.... (Msb)

Nederlands oudste inwoner 104 jaar

Dreischor. — Nederlands oudste mannelijke inwoner, de heer J. Kip te Dreischor heeft zijn 104e verjaardag gevierd. Hij geniet nog een uitstekende gezondheid en was al vroeg present om de gelukwensen van de bezoekers in ontvangst te nemen. Ook ontving hij vele geschenken, schriftelijke gelukwensen en telegrammen, waaronder een van de commissaris der Koningin in Zeeland.

Medestrijder van Franco

Londen. — De Londense „Daily Telegraph" meldt, dat de Tsjechische ambassadeur in Engeland, Josef Ullrich, wellicht in de loop van de volgende maand vervangen zal worden door de 42-jarige Tsjechische afgevaardigde en professor in de rechtswetenschappen Georg Hajek. Een dergelijke vervanging zou niet opzienbarend zijn, wanneer het blad niet in een korte levensbeschrijving van Hajek vermeldde, dat deze een oud-Spanjestrijder was, die echter niet in de internationale brigade aan de kant van de republiek, maar aan de kant van Franco gestreden heeft. Een dergelijk verleden is voor een hooggeplaatst diplomatiek vertegenwoordiger van een communistisch land op zijn minst verrassend te noemen. Het blad schrijft verder, dat hij de tweede wereldoorlog voor het grootste deel in een Duits concentratiekamp heeft doorgebracht en dat hij daar als overtuigd communist uitkwam. „Hij spreekt vloeiend een half dozijn talen, is een knap Marxistisch theoreticus en bovendien auteur van politieke werken", aldus de „Daily Telegraph".

Hoe word ik rijk?

Tokio. — Een 17-j. Japanse knaap werd door de politie in zijn gitzwarte kuif gepikt en niet ten onrechte. Want hij had een jongen van 9 jaar ontvoerd en vroeg daarna aan de (rijke) ouders van het knaapje een losprijs vanr uim f 80.000. De politie had hèm echter eerder dan hij het geld. Hij had zich overigens reeds uitstekend voorbereid op zijn vermeende aanstaande rijkdom. Want bij zijn arrestatie bleek de ontvoerder in het bezit van een boek:

„Hoe word ik rijk" en verder van een aantal financiële tijdschriften.

Catalogus verschenen van Schaak-collectie

Tijdens een korte bijeenkomst in een der zalen van de Koninklijke Bibliotheek te Den Haag, is door de bibliothecaris van de Koninklijke Bibliotheek, dr. L. Brummel aan dr. M. Niemeijer te Wassenaar een gebonden exemplaar aangeboden van de dezer dagen gereed gekomen catalogus der collecties Van der Linde en Niemeijer op schaakgebied. Dr. Niemeijer heeft zijn grote collectie boeken over het schaakspel in 1948 aan de Koninklijke Bibliotheek geschonken. Als voorwaarde stelde hij hierbij echter, dat van de verzameling Van der Linde — de collectie van dr. A. van der Linde werd in 1876 door de bibliotheek verworven — en Niemeijer een catalogus in druk zou worden uitgegeven.

Het samenstellen van deze catalogus heeft zes jaar geduurd. De omvang van de verzameling, welke op een of twee collecties na de grootste ter wereld is, is er oorzaak van geworden dat de bewerking van deze catalogus ruim tweemaal zo lang geduurd heeft als was voorzien. Het is de grootste publicatie die ooit in die vorm verschenen is en kan over de gehele wereld gebruikt worden, omdat er ook een Engelse tekst in voorkomt.

Atoomkracht in lucifersdoosje

Moskou. — De hoeveelheid uranium, die het Russische atoomkrachtstation van 5.000 kilowatt gebruikt, is zo klein, dat zij in een luciferdoosje geborgen kan worden. Als een dergelijke centrale kolen zou verbruiken, zouden dagelijks twaalf treinladingen met brandstof nodig zijn. De centrale is ondergebracht in een gewoon gebouw met twee verdiepingen, aldus een bericht van Radio-Moskou.

„Bekroond, maar waarvoor?"

(Van een medewerker in Nederland)

Met een tintelende woordkeus, waaruit — na enkele zinnen reeds — een Franse geestesgesteldheid te proeven valt, antwoordt Marius Monnikendam, toonkunstenaar in Den Haag, op onze vragen. Marius Monnikendam is een Nederlander, ontegenzeglijk, maar uit zijn gehele houding en levensinstelling blijkt, dat de esprit van een Fransman voor hem geen geheimen heeft. Niet te verwonderen overigens, want toen Marius Monnikendam pas elf jaar oud was, werd hij reeds opgevoed op een Franse kostschool in Schimmert (L.). Een groot deel van zijn muziekstudie heeft hij gemaakt in Parijs, waar hij twee jaar — van 1925 tot 1927 — leerling was bij maître d'Indy. Deze grote muziek-paedagoog heeft Marius Monnikendam vertrouwd gemaakt met de Franse muziek niet alleen, maar de gehele persoonlijkheid van zijn leerling verweven met de schoonheid van de Franse cultuur. Deze grote liefde voor de Franse muziek is Marius Monnikendam een tweede natuur geworden. Het is dan ook bepaaldelijk niet vreemd, dat de Haagse componist zijn gehele leven heeft gewijd aan het anderen doen liefhebben van de Franse muziek. Hieraan heeft hij de onderscheiding te danken, die hij anderhalf jaar geleden van de Franse President André-Marie kreeg: Officier d'Académie. Het is ook hiervoor dat Marius Monnikendam thans is begiftigd met de Prix Thoret van de Académie des Arts, des Sciences et des Lettres van Parijs. 24 April in Parijs, tijdens een officieel banket, zal Marius Monnikendam de zilveren medaille en het diploma, aan deze onderscheiding verbonden, ontvangen. Het is met een zekere bescheidenheid, dat Marius Monnikendam op onze vraag, waaraan hij deze onderscheiding te danken had, antwoordde: „Ja, ik ben bekroond, maar waarvoor, dat weet ik zelf niet".

Marius Monnikendam

Na zijn Parijse studie is Marius Monnikendam leraar geworden — uiteraard in de Franse muziek, na overigens eerst nog enige tijd organist te zijn geweest in de St. Clothilde in Parijs, waar eens César Franck het orgel bespeelde —, achtereenvolgens in Rotterdam en Amsterdam. Een componist in Nederland kan geen voldoende emplooi vinden. Dat ondervond ook Marius Monnikendam, die inmiddels, het was 1931 geworden, getrouwd was. Als sociale basis koos hij daarom de muziek-journalistiek, welke hij tot op de dag van heden nog immer beoefent in een aantal dagbladen en periodieken. Ook in zijn artikelen draagt Marius Monnikendam nog steeds iets van zijn liefde voor de Franse muziek uit. Het liefste zou Marius Monnikendam zich de gehele dag met zijn composities bezig houden, maar de journalistiek en zijn gezin van zeven kinderen gunnen hem hiervoor niet de tijd. Het was echter diezelfde journalistiek, die Marius Monnikendam dreef tot het naspeuren van de stamboom van César Franck. Dat hij hierbij tot de ontdekking kwam, dat deze geniale componist van Nederlandse stam is, mogen wij hier nog wel eens onderstrepen.

Ook nu nog onderhoudt de thans bijna 59 jaar oude componist sterke banden met Frankrijk. Momenteel werkt hij aan een werk voor koor en orkest, „Noë, of de ondergang van de eerste wereld". De tekstdichter hiervan is de jonge, katholieke Franse schrijver Robert Morel.

Dat Frankrijk trots gaat op deze Nederlander, die zijn leven heeft gewijd aan de Franse muziek, wordt wel het duidelijkste tot uiting gebracht in de onderscheiding met de Prix Thoret.

Twee „Ring" fragmenten

DISCOPHILIE

Arthur Grumiaux' violistiek

De Wagnerianen komen ditmaal bijzonder goed aan hun trek met een kapitale publicatie van de Deutsche Grammophon Gesellschaft op 18200 LPM, die de beide slotscènes bevat uit „Siegfried" en „Götterdämmerung", derhalve de samenzang van Brünnhilde en Siegfried „Heil dir Sonne! Heil dir, Licht!" en Brünnhilde's monoloog, die het einde van de „Ring" is „Starke Scheite schichtet mir dort". Het orkest van de Beierse Omroep wordt geleid door Herman Weigert. Brünnhilde en Siegfried zijn de beide sterren van de tegenwoordige Bayreuther opvoeringen: Astrid Varnay en Wolfgang Windgassen.

De waarde van deze accoustisch magnifiek geslaagde plaat ligt vooral in de zinvolle koppeling der beide reusachtige fragmenten. De slotscène van „Siegfried", de ontmoeting van de held met Brünnhilde vormt de noodlottige bezegeling van de ondergang, die zich dan in de slotscène van „Götterdämmerung" voltrekt. Aldus beleeft men op deze plaat enkele van de beslissende momenten van het drama in een sterke concentratie van aandacht. En uiteraard van muzikale verbondenheid, die inzonderheid tussen deze twee scènes zeer sterk is. Muzikaal behoren ze tot de meest grootse muzieken in Wagner's „Ring"-cyclus, en de beide artisten geven een heel getrouw beeld van de vocale wonderen, die er in Bayreuth te beleven vallen. De oernatuurstem van Varnay straalt hier in een overweldigende kracht. De helle, slanke en jonge tenor van Windgassen stelt zich daar prachtig tegenover. Weigert's orkest is sonoor en kleurrijk. Ook wel zeer compact. Welk een interessant vergelijkingsmateriaal voor de gelukkigen, die beschikken over de Toscanini-opname van deze „Götterdämmerung"-scène (met Helen Traubel). Deze nieuwe opname is een indrukwekkende prestatie.

Holst's „The planets"

Een opmerkelijke aanwinst van het Engelse repertoire levert Decca met LXT 2871, waarop men Sir Malcolm Sargent en het London Symphony Orchestra met veel verve een uitvoering hoort geven van Gustave Holst's „The planets", een zevendelige suite zou men moeten zeggen, waarvan elk onderdeel geïnspireerd is op het karakter van een der planeten Mars, Venus, Mercurius, Jupiter, Saturnus, Uranus en Neptunus. Het is muziek van onmiskenbare poëtische verbeeldingskracht, niet in alle onderdelen even sterk weliswaar, maar vaak frappant van vinding en contrasten en niet zelden heel fraai van instrumentale kleur. Als men zich terug verplaatst naar de ontstaanstijd — 1914 — is het zelfs een gedurfde muziek.

In die tijd was de Engelse toonkunst nog in hoge mate insulair en had zij weinig of geen verbinding met de revoluties, die toen op het vasteland in volle gang waren. Wie van mooie orkestklank houdt en van een muziek, die in haar taal gemakkelijk te volgen is zonder daarom banaal te zijn, die kan in deze qua klank zeer geslaagde opname een stuk naar zijn gading vinden.

Vioolmuziek

Violistiek van de hogeschool geeft Philips op A 00228 L, waarvoor de Belgische violist Arthur Grumiaux, die enkele maanden geleden het pas ontdekte vioolconcert van Paganini op de plaat vereeuwigde, begeleid door het Lamoureux-orkest onder [illegible] Fournet drie uiterst virtuoze stukken speelde: de „Poème" van [illegible] Chausson, de „Tzigane" van Ravel [illegible] de „Symphonie espagnole" van [illegible] Zuiver muzikaal gesproken is de „Poème" daarvan het belangrijkste, [illegible] oprecht bewogen cantabel [illegible]

De „Tzigane" is muzikaal het [illegible] belangrijk van de drie, in wezen [illegible] koude imitatie van bijna geperverteerde acrobatiek. Juist om die virtuositeit is het dan intussen weer [illegible] interessant, alsmede om zijn onbeschrijfelijk geraffineerde instrumentatie [illegible] als het dan zo gunstig, intelligent [illegible] superieur boven de uiterste moeilijkheden uit gespeeld wordt als [illegible] Grumiaux met assistentie van Fournet en het orkest, dan heeft men het [illegible] in zijn volmaakte gedaante, waardoor het dan ook weer voor onze kennis van Ravel van veel betekenis [illegible] Grumiaux behoort wel tot de superklasse der jonge vioolvirtuozen, [illegible] hij ook bewijst met Lalo, doch [illegible] rijpe poëzie is nog niet geheel de [illegible] Merkwaardig, dat hij ook vaak de [illegible] ging vertoont even over de toon [illegible] te spelen. Niettemin mag deze plaat tot de allerbeste vioolopnamen van [illegible] laatste tijd gerekend worden.

Philips zorgde in de Favourites-serie nog voor ander heel aantrekkelijk Frans werk: de zelden of nooit [illegible] gehoorde ouvertures „Le roi d'Ys" eveneens van Lalo en „Gwendoline" van Chabrier, ook door Fournet [illegible] het Lamoureux-orkest gespeeld, [illegible] de negentiende eeuwse Franse [illegible] termuziek, veel gist en flonkering [illegible] kleur en speciaal voor de Chabrier-fans een welkome verrijking [illegible]

In het 45-toerenrepertoire noteerden wij een aanwinst en een ontdekking [illegible] Philips 402 005 NE: de jonge sopraan Pierrette Alarie met twee Bizet-fragmenten, de Cavatine van Leila [illegible] „Pêcheurs de perles" en Micaëla [illegible] uit de derde acte van „Carmen". [illegible] ster van bijzonder krachtig en [illegible] achtig licht, deze sopraan.

Op Britse televisie

Fl. 5000.- voor een minuut

Londen. — De Associated Broadcasting Company, een Britse televisiemaatschappij, die in Birmingham [illegible] de weekse televisieprogramma's zal [illegible] zenden en weekeind-programma's [illegible] Londen, heeft zijn advertentieprijzen bekend gemaakt. Adverteren is [illegible] duurste tijdens de uren op Zaterdag en Zondagavond van acht uur tot [illegible] tien, waarop de meeste kijkers [illegible] hun toestellen zitten. Dan kost een [illegible] nuut zendtijd voor de „commercial" [illegible] fl. 5.000 Ant. crt., een halve minuut [illegible] 3.500 gulden en 15 seconden 2250 [illegible] den. In Birmingham is de hoogste prijs [illegible] voor de reclame door de week [illegible] gulden per minuut.

Geschat wordt dat er in een programma van één uur zes minuten reclame kan worden gemaakt. De inkomsten van 6.000 pond, die hieruit voortvloeien, zouden de commerciële televisie-maatschappij meer dan tweemaal de som ter beschikking stellen [illegible] hun top-programma's dan door de BBC aan de programmaleiding wordt toegemeten.

TOM POES en de Pruikenmaker

2081 — Heer Bommel had van de pruikenmaker Harewar opdracht gekregen om de verfoeilijke haarwerkjes aan alle vrienden en relaties uit te delen. En omdat hij zelf ook zo'n ding droeg was hij er zich helemaal niet van bewust, dat hij eigenlijk de medeplichtige van een gevaarlijke schurk geworden was. Integendeel, hij vond het een aardige mode.

„Het staat gekleed", zoals hij tegen de burgemeester zeide — want na zijn bezoek aan de commissaris was hij daar naar toe gegaan. „Wij heren hebben tegenwoordig van die gladde, kale gezichten en daarom lijkt het me een aardige dracht! Bovendien is het lekker warm, ook onder de schedel, als u begrijpt, wat ik bedoel!"

De heer Dickerdack zette grommend een van de pruikjes op en bekeek zichzelf in een spiegel. Doch daar die dingen de eigenschap hadden, dat ze de drager onmiddellijk onder de invloed van Harewar brachten, vond hij het meteen mooi.

„Drommels!" riep hij uit. „Ik krijg er een interessante kop van! Een leuke mode, Bommel! Ik zal het dragen er van van overheidswege ondersteunen!"

„Dat is fijn!" zei heer Ollie dankbaar. „Heer Harewar is hier buiten op het plein al bezig om de pruiken aan de man te brengen, ziet u wel? En als de burgerij nu ziet, dat wij al zoiets dragen zal dat zeker helpen. „Goed voorgaan doet goed volgen", zei mijn vader altijd en daar houd ik mij aan!"

De beide heren traden dus aan het venster en vertoonden zich met gedekt hoofd aan het volk dat daar beneden bijeendrong om de zeepkist waarop de pruikenmaker had postgevat.

De nieuwe mode sloeg in, dat moet gezegd worden. De haarwerken gingen vlot van de hand en toen Tom Poes op het marktplein verscheen zag hij tot zijn schrik, dat hij te laat was er nog iets aan te doen. De halve stad was al onder de invloed van de schavuit, dat was duidelijk......

Nog een plaatje uit Mexico

De autobus was hèt vervoermiddel in de dagen van de Spelen. Onze jongens maakten er veelvuldig gebruik van en hadden dan dit prachtig uitzicht op de straten van Mexico City.

LUCHTVAART EXAMENS

Oranjestad. — Op Aruba werd examen afgenomen ter verkrijging van de bevoegdheid als Radiotelefonist aan boord van luchtvaartuigen (beperkt certificaat). Van dit examen, waaraan 12 candidaten hebben deelgenomen luidt de uitslag als volgt:

Geslaagd voor het gehele examen 12 candidaten, t.w.: A. W. Strang, R. E. South, A. F. Smith, B. Teagle, J. A. Richardson, A. Gotlieb, F. H. Himes, M. de Ridder, C. R. Greene, E. M. Johnson, W. M. Chaudoin en D. L.

Bovenvermelde deelnemers zijn allen sportvlieger en lid van de Aruba Flying Club. Deze voortvarende Aero Club heeft inmiddels in verschillende van haar vliegtuigen radio-apparatuur doen aanbrengen, waarmede voor haar leden de weg werd geopend vluchten te maken naar vliegvelden buiten Aruba. Voor het bedienen van radio-apparatuur aan boord van vliegtuigen is een officiële bevoegdheid vereist. Het aantal leden-sportvlieger der Aruba Flying Club, dat tevens in het bezit is van een bewijs van bevoegdheid als radiotelefonist, is thans weer met 12 uitgebreid.

Oranjestad. — Door een 14-jarige jongen werd een fles wijn weggenomen uit een winkel te Savaneta. Hij werd aangehouden en overgegeven aan de Kinder- en Zedenpolitie.

Agenda Openbare Vergadering E.R.

Oranjestad. — Zoals wij reeds schreven, zou er Woensdag 6 April a.s. een openbare vergadering van de Eilandsraad gehouden worden. De vergadering begint om 20.00 uur. De agenda bevat de volgende punten:

1. onder ingekomen stukken slechts een brief van het B.C., dat de Verlies- en Winstrekening over 1953 van de Telefoondienst ter inzage ligt; 2. Voorziening in de vacature van gedeputeerde, ontstaan door de ontslagneming als zodanig van de heer Jose Geerman; 3. Voorstel van het B.C. betreffende de straatverlichtings-overeenkomst met de Elmar; 4. voorstel van het B.C. naar aanleiding van het verzoekschrift van D. Lugo en 13 anderen betreffende reparatie van het wegdek van de Zuidstraat; 5. voorstel van het B.C. betreffende instelling van een centrale tabuleerdienst; 6. Ontwerp-eilandverordening houdende voorschriften betreffende het beheer van de reserves en fondsen van het eilandgebied; 7. brief van het B.C. betreffende plaatsing van waterkoelers op de scholen; 8. verzoekschrift van Norberto E. Lopez en 42 anderen, allen bestuurders van vrachtrijtuigen, ingericht voor personenvervoer; 9. voorstel van het B.C. betreffende wijziging van de bestemming van credieten t.b.v. een quarantainekoraal e.a..

Afdelingsvergadering Eilandsraad

Geen bezwaar tegen wijziging van bestemming credieten quarantaine

Wel enige vragen en bedenkingen

Oranjestad. — In de onlangs gehouden afdelingsvergadering van de Eilandsraad, kwam de wijziging van de bestemming van de credieten voor een quarantaine ter sprake. Het merendeel der aanwezige leden verklaarde tegen de voorgestelde wijziging van de bestemming van credieten geen bezwaar te hebben. Overigens rezen echter toch wel enige vragen en bedenkingen.

Zo werd door de onderhavige nota van het B.C. bij de bevolking de indruk gewekt, dat de zaken bij het abattoir niet in orde zijn voor zoveel aangaat de behandeling van het slachtvee; het lid aan het woord meende zelf ook geconstateerd te hebben, dat de toestand daar niet is wat hij zou moeten zijn; zo achtte hij het onjuist, dat het vee in de koralen blootgesteld was aan de zon, regen en wind. Voorts vroeg dit lid, waarom de werken, waarvoor de credieten die een andere bestemming krijgen in de huidige toestand eigenlijk was gebleken?

Een ander lid had de indruk, dat de noodzaak om tot sanering van de koralen over te gaan een gevolg was van de invoer van besmet vee uit Costa Rica. Indien dat zo was, rezen bij hem de volgende vragen: 1. Is het betrokken vee niet aangekomen, voorzien van een certificaat van gezondheid? 2. Heeft de veearts het betrokken vee niet onderzocht? 3. Wie is ten deze in verzuim en voor een en ander verantwoordelijk: de veearts, de leveranciers van het vee of de importeurs? 4. Is de schade, ontstaan door de invoer van het betrokken vee, niet te verhalen op de leveranciers of de importeurs?

Voorts wees het aan het woord zijnde lid er op, dat een besmetting als bedoeld zich kan herhalen door aanvoer van ander besmet vee; hij verzocht daarom maatregelen opdat een en ander zich niet kan herhalen, door hetzij bij aanvoer van vee grondig te onderzoeken, hetzij een of meer dieren der zending te slachten om te zien of zij wellicht ziek zijn. Gaarne vernam dit lid ook, wat de eigenlijke ontsmetting van de koralen heeft gekost. De onderhavige gelegenheid wilde het bedoelde lid tenslotte aangrijpen om terug te komen op de situatie met betrekking tot de vleesvoorziening van het eiland. Vee, ingevoerd uit La Guaira, wordt nu geweerd met een beroep op een verordening, die jaren lang niet is uitgevoerd. Welke redenen bestonden er — zo wenste dit lid te weten — om die verordening thans wel toe te passen? Gaarne vernam hij of — na het gereedkomen van de quarantainekoraal eventueel — de vroegere toestand niet kon worden hersteld totdat een betere vleesvoorziening op andere wijze was gewaarborgd.

Oprichting Eilandelijke loterij

Oranjestad. — In dezelfde afdelingsvergadering werd de oprichting van een eilandelijke loterij besproken. Verschillende leden verklaarden met de conclusies van het onderhavige accountantsrapport niet te kunnen instemmen; zij meenden dat dit te zeer in mineur was gesteld en dat daarin de zaak wat eenzijdig wordt belicht. Deze leden spraken de verwachting uit, dat alle loten van een eilandelijke loterij zouden worden verkocht; dit aantal zou h.i. zelfs van 8000 op 10.000 kunnen worden gebracht. Het eilandgebied Curaçao was reeds bezig om de loterij eilandelijk te regelen; Aruba zou dit voorbeeld moeten volgen en daarvoor achtten zij thans de tijd aangebroken. Als een bezwaar tegen een eilandelijke loterij werd in het accountantsrapport aangevoerd, dat de hoofdprijs niet aantrekkelijk zou kunnen zijn, daartegenover wezen deze leden er op, dat de landsloterij indertijd ook met een kleinere hoofdprijs was begonnen; de eilandelijke loterij kan eveneens klein beginnen en langzamerhand uitgroeien. Exploitatie en beheer van de eilandelijke loterij zouden de aan het woord zijnde leden geregeld wensen te zien, zoals dit thans met de loterij het geval is. De bedoelde leden gaven het B.C. in overweging eventueel een commissie te vormen, teneinde de instelling van een eilandelijke loterij voor te bereiden.

Van andere zijde werd ten deze tot enige voorzichtigheid gemaand. Men meende te weten, dat de markt reeds met loten verzadigd was. Voorts werd van deze zijde gaarne vernomen, hoeveel thans het eilandgebied aan loterij-vergunningsrechten ontvangt en waarom de onderhavige kwestie, die reeds 14 September 1954 aan de Eilandsraad werd aangeboden, eerst nu behandeld werd.

Geen voorrang

Oranjestad. — In de Havenstraat vond een aanrijding plaats tussen pick-up D-629 en personenauto A-4442. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor, terwijl de totale schade geschat wordt op ƒ 300.—. De bestuurder van de pick-up verleende geen voorrang.

Zieke op de „Boskoop"

Oranjestad. — Het SS. Boskoop van de K.N.S.M. maakte een rondreis van drie weken en heeft aan boord verscheidene passagiers van Curaçao, o.a. van de C.P.I.M..

De gezagvoerder liet gistermiddag seinen, dat zich aan boord een 11 maanden oude baby bevond met ernstige ingewandstoornissen, welke een spoedoperatie eisten.

Gistermiddag om 6 uur kwam de Boskoop voor de rede, waar de loodsboot de zieke baby en de ouders aan boord nam en aan de wal bracht, en een ambulance gereed stond voor het vervoer naar het San Pedro Hospitaal. De baby werd onmiddellijk geopereerd door dokter Schlachter. De Boskoop, die speciaal naar Aruba was teruggekeerd, vervolgde haar reis.

Lieve schoonmoeder

Oranjestad. — Er werd assistentie verzocht door een bewoner van de Prof. Lorentzstraat. Bij aankomst van de politie bleek dat de schoonmoeder als een waanzinnige te keer ging. Zij is ter kalmering overgebracht naar de politiewacht. Kort daarna kreeg zij een toeval. Daar ze aan toevallen lijdt, is zij op dokters advies naar haar woning overgebracht.

Weer de drank

Oranjestad. — Toen de politie patrouille de Aparicio Bar te Oranjestad passeerde werd hulpgeroep waargenomen. Bij onderzoek trof men de persoon W. aan, gewapend met een mes. Met behulp van de barkeeper is W. ontwapend en door de politie overgebracht naar de politiewacht. Hij werd is bewaring gesteld, daar hij onder invloed van alcoholhoudende drank verkeerde.

Schreeuwende vrouwen

Oranjestad. — Er werd asistentie verzocht voor ongeregeldheden in de Ruisdealstraat. Bij aankomst van de politie trof deze ter plaatse een troep schreeuwende vrouwen aan en enkele kapot gesmeten flessen. Onder hen bevonden zich ook enkele opgeschoten jongens, die allang in bed hadden moeten liggen. Ze zijn dan ook huiswaarts gezonden. De vrouwen werd aangezegd, zich verder rustig te gedragen.

Cocktail party Alcoa Line

Oranjestad. — De cocktailparty van de Alcoa Steamship Co. Inc. in de Club Caribe werd druk bezocht. Wij komen op een en ander in onze volgende editie terug.

Het verzoek-telegram van de douane te Aruba

Wij ontvingen een reactie uit Aruba op ons bericht van gisteren over het telegram, dat door douane-ambtenaren aldaar aan de regering werd gezonden in verband met de overplaatsing van de heer Van der Brink naar Curaçao.

Beweerd wordt, dat een lijst, waarop de handtekeningen van alle leden van het korps voorkwamen, was gehecht aan een telegram, gericht aan de Raad van ministers, van de volgende inhoud: „Het korps Douane, afdeling Aruba, in zijn geheel stop verzoekt dringend het daarheen te willen leiden de huidige landsontvanger de heer Van der Brink in zijn huidige functie te handhaven. Namens het korps" (hierop volgden alle handtekeningen).

Wij nemen gaarne over, dat niet een aantal, doch alle douane-ambtenaren zich achter het verzoek schaarden. Wij hebben inmiddels in ons bericht van gisteren geenszins beweerd, dat het verzoekschrift niet ondertekend was. Hoewel ons van zeer gezaghebbende zijde werd verzekerd, dt dit niet het geval was.

Wij blijven afgezien hiervan bij onze opvatting, dat ambtenaren, die grieven hebben in verband met een benoeming van een hunner, hun ontevredenheid niet op de wijze, zoals is geschied, aan de Regering behoren kenbaar te maken.

Surinaamse dieren

Oranjestad. — Wij vestigen er nog de aandacht op, dat de tentoonstelling van Surinaamse dieren, op het terrein van de Club Suriname te San Nicolas, hedenmiddag geopend wordt.

Agenda

DE VEER THEATER:
„Man on the eiffel tower"
RIALTO:
„The Royal African Rifles"
CINELANDIA:
„Jack Mc. Call Desperado"
PRINCIPAL:
„Kiss me Kate"
AURORA:
Zat. „Veils of Bagdad"
Zond. „Todos son mis hijos"
CLUB SURINAME:
Dieren tentoonstelling

APOTHEKEN:
Oranjestad: Botica del Pueblo
San Nicolaas, Apotheek Centraal
WIT-GELE KRUIS
Zr. G. Hanewinkel
Oldenbarneveldstraat 4 tel. 1471
VROEDVROUW
Zr. M. v.d. Markt
Rondeweg 4 tel. 1557.

POSTSLUITING naar:
Bonaire: Maand. Woensd. 16.00 uur Woensd, Vrijd. 9.00 uur Zaterd. 11.30 en 16.30 uur.
Bovenwinden: Woensd. 16.00 uur
Europa: Maand. Donderd. Zaterd. 16.00 uur, Vrijd. 9.00 uur.
Miami: Woensd. Vrijd. 16.00 uur Zaterdag 16.00 uur.
Suriname Dinsd. Zaterd. 16.00 uur.

CURACAO

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 1 P.V.'s op, verleenden 3 maal assistentie, traden 1 maal waarschuwend en 1 maal onderhoudend op. Verder moest de Mobiele Brigade tesamen met de brandweer uitrukken voor een bosbrand op Groot Sint Joris, die gelukkig niet ernstig bleek te zijn.

Inbraak

Willemstad. — Gisteren werd in het Monseigneur Zwijsenscollege aan de Grebbelinieweg een inbraak gemeld. Onbevoegden hadden zich toegang verschaft tot de leraarskamer en hadden daar alles overhoop gehaald. Tot nu toe wordt er een geldsbedrag en enkele kleine artikelen vermist. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Valse cheque aangeboden

Willemstad. — Door een handelaar in de Punda werd aangifte gedaan, dat de vreemdeling A.B. hem twee cheques had aangeboden die later vals bleken te zijn. De chèques hadden een waarde van ongeveer ƒ 1000.—. Ook deze zaak is in onderzoek.

Salerno haalt Maquette

Willemstad. — Op 22 Maart jl. arriveerde op Curaçao de heer Joseph Salerno, architect van de Intercontinental Hotel Corporation, die het plan in studie heeft voor de bouw van hot „El Curaçao". De heer Salerno heeft hier besprekingen gevoerd, gelijk wij reeds meldden, en is weer naar de V.S vertrokken. De I.H.C. heeft nu de belofte gedaan, dat de heer Salerno op 22 April as. op Curaçao terug zal keren met de maquette van het hotel. Intussen werkt behalve de I.H.C. ook de voorlopige directie op Curaçao hard aan de voorbereidende werkzaamheden. Aan de gouvernementsstukken wordt ook hard gearbeid.

„The Royal Tour"

Willemstad. — Gistermiddag werd in het Roxy-theater voor pers en genodigden de prachtige CinemaScope film gedraaid van de reis van H.M. Koningin Elisabeth van Engeland. De zeer mooie opnamen van de film boeiden het kleine gezelschap, waarbij o.a vertegenwoordigd waren de heren C. W. Hirschberg, consul van Engeland de heer Benny Maduro, honorair vice consul van Engeland; de beide directeuren van Marchena Moron en Co N.V., Alfred Moron Jr en Frank Brandao, alsmede leden van de Filmkeuring Op de schitterend opgenomen film „The Royal Tour" komen wij later terug.

Dit jaar Roode Kruisweek

Willemstad. — Wij vernemen, dat het vast staat, dat dit jaar een Roode Kruis-week wordt georganiseerd. Desgevraagd zeide de voorzitter van het Roode Kruis op Curaçao, de heer Norman Chumaceiro, dat hij de datum, waar op deze Roode Kruis-week ongeveer gehouden wordt, nog niet kan noemen. Het wordt echter zeer waarschijnlijk in de tweede helft van dit jaar.

DE GEHEIMZINNIGE AUTO

door H. A. v. O.

Een Nederl. speurdersroman

18)

„Mmmmm-jaaaaa,...hoe zal ik 't zeggen......Laat ik het een nauwelijks merkbaar vreemd accent noemen."

„Geeft u mij eens een beschrijving van deze......professor."

„Een kleine tengere man, grijs puntbaardje, enigszins bruine gelaatskleur. Ik schatte hem een vijftiger."

„En z'n kleding?"

„Grijze regenjas, gleufhoed......ik geloof een licht-grijze."

„Aardig. Gaat u verder met uw verhaal."

„Welnu, zoals ik reeds zei, zou hij diezelfde avond met de dame in kwestie terugkomen, doch ofschoon ik mijn winkel juist om die reden tot kwart over acht open hield, kwam hij niet opdagen."

„Ik moet u nogmaals in de rede vallen: was uw bediende aanwezig bij die voorlopige transactie?"

„Zeker, inspecteur. Wij laten onze klanten nooit alleen in de winkel; dat is een prettiger idee voor de klant, maar ook voor ons. Dure stenen houd ik zoveel mogelijk in de kluis achter in de winkel en als ik daar wezen moet, is Arnold in de winkel, of, — als hij de klant alleen moet laten, — ben ik er. Zo deden we ook bij de professor."

„Juist.... Gaat u verder."

„Tegen negen uur werd ik opgebeld. De professor moest mij tot zijn grote spijt mededelen, dat de bewuste dame verhinderd was voor achten in mijn zaak te komen, en onder veel woorden maakte hij mij duidelijk, dat ik wel kon begrijpen, dat een actrice op die tijd op het toneel stond. Inspecteur, u zult moeten toegeven, dat dit excuus aannemelijk klonk. Verder vertelde hij mij, dat een zestal heren, die het initiatief hadden genomen deze bekende actrice bij haar jubileum te huldigen, die avond een korte bijeenkomst hielden ten huize van professor van den Bos, aan de Amstel. Tegen half elf zou de actrice daar ook aanwezig zijn en of het nu niet mogelijk was, dat ik persoonlijk even met mijn collectie diamanten en ringen met steen aan dit adres kon komen. Daarbij liet hij doorschemeren, dat ik wellicht met de andere heren nog zaken van particuliere aard zou kunnen doen. Wel inspecteur Bijlman, ik twijfelde een ogenblik met mijn antwoord, en dat viel de ander op, want ik hoorde hem lachen, toen hij sprak: „Mijnheer van Bennekom, als u de zaak soms niet vertrouwt, doet u mij dan het genoegen even nummer 29006 op te bellen en te vragen of professor Piermont de Larger te goeder naam en faam bekend staat. Met vijf minuten bel ik u nog even op," en voordat ik antwoord kon geven, had hij de verbinding verbroken. Onmiddellijk sloeg ik nummer 29006 aan en ik hoorde: „Hallo, met Mr. Dr. Visser......of Disser,......ik kon de naam niet precies verstaan."

„Dat kan ik mij levendig voorstellen," glimlachte Drost.

„Het onduidelijk uitspreken van die naam was natuurlijk moedwil," verklaarde Bijlman. „Daarmee werd u de gelegenheid ontnomen te onderzoeken, of Visser met V of F, ss, ssch, sch, of Disser, enzovoort, werkelijk in het telefoonboek onder nummer 29006 stond."

Hij keek de kamer rond en zag het telefoontoestel achter zich op een schrijfbureau staan. Zonder meer nam hij de hoorn van het toestel en sloeg het nummer van het hoofdbureau aan. „Hallo......met Bijlman hier. Is Bak daar nog?......Ja, ik wacht even......Hallo Bak, Bijlman hier......Wat zeg je? Ben je je diner voor vanavond aan 't klaarmaken?......Prachtig kerel! Maar voor je weggaat, moet je direct even bij de informatie van de gemeente-telefoondienst aanvragen, wie telefoonnummer 29006 — twee-negen-dubbel-nul-zes — heeft. Naam en adres, ja. Bel je mij dan dadelijk even op bij juwelier van Bennekom, Damrak?"

Hij wendde zich weer tot de juwelier. „Ziet U mijnheer van Bennekom, als U die informatie ook genomen had, dan was er vanavond niets gebeurd en hadden wij alle drie lekker op één oor gelegen. Maar gaat U verder."

Van Bennekom bewoog de ogen onrustig heen en weer en vervolgde: „Welnu dan, ik vroeg die mijnheer Visser, of hij misschien een zekere professor José Piermont de Langer kende. Ja, die kende hij. Waarom ik dat vroeg ... klonk het verwonderd. In verband met een belangrijke transactie, antwoordde ik, waarop de ander in een luid gelach uitbarstte en mij de verzekering gaf, dat hij zijn vriend een crediet van een ton verleende, zonder dekking of onderpand. Veel tijd tot nadenken had ik daarna niet meer, want kort daarop belde de professor mij weer op en vroeg mij, wat ik deed, aangezien hij zich anders tot een andere firma moest wenden. Wat moest ik antwoorden, inspecteur? U weet, dat ik een van de grootste en meest bekende zaken van Amsterdam heb en ik breng mijn goede naam niet gaarne is discrediet, door een misschien geheel ongerechtvaardigd wantrouwen tegenover een nieuwe cliënt. Ik zei hem dus, dat ik mijn bediende met de gevraagde collectie zou sturen, maar dat hij nog even geduld moest hebben, aangezien deze niet aanwezig was en hij waarschijnlijk pas om tien uur zou thuiskomen."

„Ah zo! Rentenaer was tijdens Uw telefonische gesprekken niet thuis!"

„Nee inspecteur. De jongen was des avonds vrij te gaan en te staan waar hij wilde, ofschoon hij heel weinig van zijn vrijheid gebruik maakte."

Rentenaer was nogal een inzichzelf gekeerde jongeman, die liefst thuis astronomie studeerde. Gisterenavond vertelde hij mij een boodschap te moeten doen, doch dat hij denkelijk weer tegen tienen terug zou zijn."

„Hoe vatte Rentenaer Uw beslissing op, toen hij thuiskwam?"

„Daar liet hij zich niet over uit. Hij uitte nimmer zijn goed- of afkeuring over mijn beslissingen. Ik was zijn patroon en mijn opdrachten voerde hij zonder meer uit Plichtsbetrachting tot in de hoogste graad, inspecteur."

„Juist.... We waren gebleven tot het ogenblik, dat U de gewaande professor beloofde na tien uur Uw bediende te sturen. Wat deed U daarna?"

„Ik belde eerst de garage op met het verzoek mijn wagen even voor mijn deur te rijden, opdat Rentenaer na zijn thuiskomst direct kon wegrijden. Daarna begaf ik mij weer naar de winkel, deed een fraaie sortering ringen met steen in een zeemleren zakje, de losse diamanten in een ander...."

„Niet in cassetten?" viel Bijlman hem in de rede.

(Wordt vervolgd)

Morgen in Amsterdam: Nederland-België

De Nederland — België match van morgen wordt de tachtigste in de rijke geschiedenis van het voetbal tussen beide landen. Of het ook een Nederlandse zege gaat worden, is natuurlijk een geheel andere kwestie. Van deze nu reeds 79 gespeelde wedstrijden hebben wij er 36 gewonnen en 27 verloren, maar de laatste jaren slaat de balans van het aantal gewonnen wedstrijden zeer zwaar over ten gunste van onze Zuiderburen.

En nu kan Coppens wel zeggen, dat hij weinig hoop heeft op een Belgische zege, maar een dergelijke taal heeft in dit geval toch alleen maar ten doel om zich bescheidener voor te doen dan men is. Coppens vertelde vorige week tijdens een sportuurtje voor Radio Belgique, dat de Nederlanders nu moeten winnen in verband met hun prestige. Ik weet niet, hoe ze nu spelen, vervolgde Coppens, maar dat wij ze erg moeten duchten, dat is zeker, vooral nu na hun teleurstellende 1—1 wedstrijd tegen Denemarken.

Nu, het lijkt ons wel allemaal heel mooi, wat de zo gevreesde Belgische aanvalsleider te vertellen heeft, maar nu wij morgen aantreden zonder de grote troefaas Abe Lenstra, kunnen wij toch niet zo bepaald optimistisch zijn. In ieder geval hopen wij op een spannend duel met een voor ons nationale team eervol resultaat.

Men weet wel, dat na de nederlaag tegen de Londense Combinatie, onze kansen zo magertjes staan, maar is dat wel waar? Natuurlijk, dit nieuwe Nederlandse Elftal moet nog altijd in een grote interlandwedstrijd bewijzen, dat het kwaliteiten bezit, waarvan de spelers in de oefenwedstrijden bij herhaling hebben blijk gegeven deze te bezitten. Maar juist tegen de Belgen en dan nog wel in eigen land hebben wij zelden bepaald slecht tegen de Belgen gespeeld. En bijna nimmer konden de Belgen in ons land hun zo gevreesd spel ontplooien als zij zo dikwijls op eigen terrein kunnen doen. Laten wij dus hopen en vertrouwen, dat morgen eindelijk de zo met spanning tegemoet geziene overwinning op onze Zuiderburen zal worden behaald.

Tragisch

Bentley (Engeland). — Ze hielden toch zoveel van dat oude paard, dat onder een afdakje in een naburige wei stond, temidden van de sneeuw. Iedere dag gingen Susan (7) en Patricia (8) met een voorraad oud brood naar hun vriend. Op een dag keerden ze van hun dagelijkse goede daad niet terug. Uren later ontdekte men, dat de beide meisjes door het ijs waren gezakt en verdronken in een klein vijvertje dat door een verraderlijk sneeuwdek niet te zien was geweest.

Nederl. militair elftal wint te Rome van kanshebber Egypte

Het Nederlandse Militaire Elftal, dat de afgelopen week in het internationale militaire voetbaltournooi met 2—1 van Italië verloor heeft te Rome in het prachtige Stadion voor 50.000 toeschouwers met 5—2 van de grote kanshebber Egypte gewonnen. Het Nederlandse Elftal, bevrijd van alle druk, omdat het op de laatste plaats staande niets meer te winnen of te verliezen had, speelde zijn „ouderwets" spelletje, zoals in de voorronde tegen Portugal en België.

Snel en open met „knallen" van schoten uit alle richtingen. De Egyptenaren, die na een rumoerige, maar door de Nederlandse scheidsrechter Bronkhorst met vaste hand geleide wedstrijd Italië — Turkije (2—3), de meeste kans op de titel hadden, konden op de duur de spanning en emotie niet meer verdragen.

De eerste helft was de spannendste en de meest spectaculaire. Tot de rust bleef de balans in evenwicht (2—2). Na de rust zorgde Boot (Sparta) voor twee doelpunten en bracht hiermede het Romeinse publiek tot een laaiend enthousiasme. Het „Olanda, Olanda" maakte onze spelers overmoedig, dat zij — dankbaar voor deze grootse ovatie — nog wat show-voetbal ten beste gaven. Rijnvis (A.D.O.) maakte tenslotte er 5—2 van. De Italiaanse journalisten waren unaniem van mening, dat de Nederlandse ploeg, ondanks de laatste plaats, zeer sterk voetbal ten beste had gegeven.

De eindstand luidde:

Turkije ..	3	2	0	1	4	7—4
Italië	3	1	1	1	3	5—5
Egypte ..	3	1	1	1	3	5—7
Nederland	3	1	0	2	2	6—7

Naar een nieuw inter-hoofdsteden-tournooi

Nu op 27 April as. de stedenwedstrijd Amsterdam — Berlijn gespeeld zal worden, heeft men volgens het officieel orgaan van de Koninklijke Belgische Voetbal Bond in Nederlandse kringen het plan opgevat, een tournooi te organiseren tussen de vertegenwoordigende elftallen van de volgende hoofdsteden: Amsterdam, Berlijn, Brussel, Londen en Parijs. Op 27 April zouden dienaangaande te Amsterdam besprekingen plaats vinden.

De Nederl. eerste klassers

Afdeling A: Longa — Leeuwarden, Veendam — N.A.C., Go Ahead — M.V.V.

Afdeling B: Rigtersbleek — Heracles, Wageningen — Elinkwijk.

Afdeling C: N.O.A.D. — N.E.C., E.B.O.H. — Limburgia.

Afdeling D: H.V.C. — A.G.O.V.V., R.B.C. — B.V.V., Be Quick — De Volewijckers.

Het inhaalprogramma voor vandaag — de dag vóór Nederland — België — heeft niet zo veel betekenis. Maar in A kan Veendam — N.A.C. toch wel spannend en verrassend worden, gezien de succesjes van de Groningers in de laatste weken. En in C. zijn wij benieuwd of N.O.A.D. ook tegen N.E.C. tot winst zal kunnen komen, tewijl Limburgia de niet zo grote, maar toch nog bestaande kampioenskansen, zal behouden door een zege op E.B.O.H. Tenslotte in D. trekt Be Quick interesse na de overwinning op Ajax en vraagt men zich af of tegen De Volewijckers een nieuwe overwinning geboekt kan worden.

Geen voetbalwedstrijden op Paaszaterdag in Zuiden

Daar, krachtens kerkelijke regeling voor Paas-Zaterdag in het Zuiden van Nederland geen wedstrijden kunnen worden gespeeld, heeft de Commissie, belast met de indeling en regeling van de competitie voor de 1e klasse besloten de wedstrijden Sittardia — Heracles, Limburgia Feijenoord en Eindhoven — Xerxes te doen plaats vinden op Woensdag 6 April as.

Nicosia. — Het gerechtshof van Paphos heeft 13 personen in staat van beschuldiging gesteld wegens voorbereiding van een burgeroorlog. Zij werden 25 Januari gearresteerd, nadat een Griekse motorboot, die met dynamiet op weg was naar Cyprus, was aangehouden.

Slaven in paleizen
Rijke Nizam krijgt politie bezoek

Nyderabad. —De politie van Huderabad (in India) heeft opdracht ontvangen om een onderzoek in te stellen naar de beweringen, als zou de Nizam van de staat Hyderabad, in zijn paleis meer dan 300 mannen en een bekend aantal jongens en meisjes als slaven' vasthouden.

Een jonge jurist, B. G. Keskar, had vorig jaar April een desbetreffend verzoek aan de gerechtelijke autoriteiten gedaan en de beweringen aangehaald, volgens welke de Nizam over leven en dood beschikte van mensen, die in zijn paleis vastgehouden werden.

De rechter verklaarde, dat de onschendbaarheid, welke voor de Nizam als staatshoofd gold, geen betrekking had op zijn paleis. Hij achtte het geoorloofd, dat de politie een onderzoek instelde. De Nizam heeft beroep tegen de order tot een politie-onderzoek ingediend. De Nizam is een van de rijkste mensen van India. Hij is een Moslim, terwijl het merendeel van zijn onderdanen Hindoes zijn. Oorspronkelijk had hij voor aansluiting bij Pakistan gekozen, doch zijn staat werd door troepen van India bezet.

Kard. Segura met goed gevolg geopereerd

Madrid. — De toestand van de aartsbisschop van Sevilla, Pedro kardinaal Segura, die wegens een breuk is geopereerd, werd gisteren bevredigend genoemd. In een medisch bulletin werd meegedeeld, dat de behandelende geneesheren tevreden zijn met de resultaten. De kardinaal is 74 jaar oud. Zijn vrienden beklaagden er zich over, dat de aanwezigheid van de kardinaal in de Spaanse hoofdstad in de Madrileense bladen niet was vermeld vanwege de censuur. De kardinaal heeft zoals bekend vaak critiek geuit op de regering van Franco, voornamelijk doordat deze niet actief genoeg zou zijn in het tegengaan van de vordering van het protestantisme in Spanje.

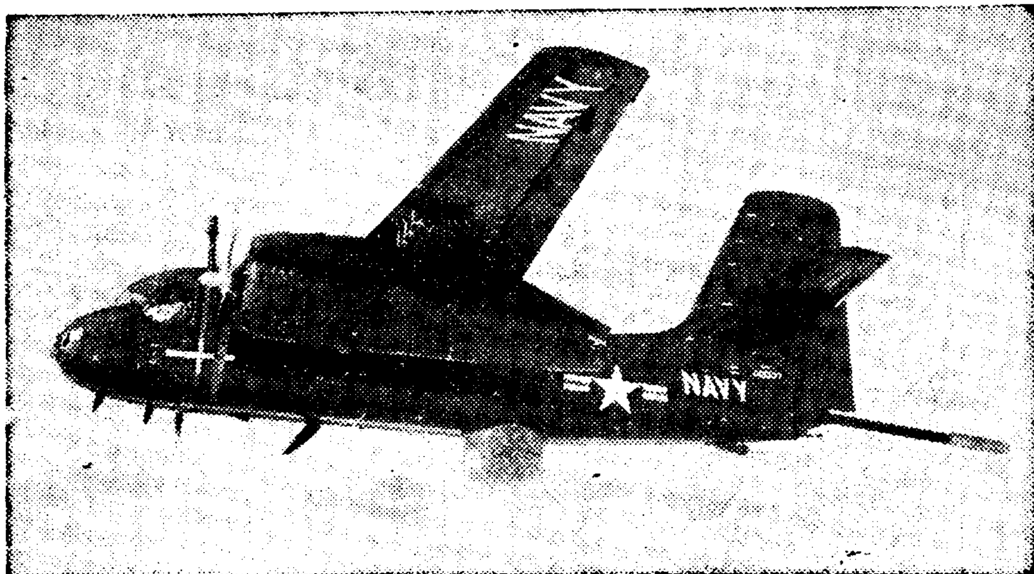
Aardbeving op Philippijnen

Manila. — Volgens onvolledige berichten, die door de regering in Manila ontvangen werden, heeft een krachtige aardbeving op het Zuidphilippijnse eiland Mindanao vanmorgen zware schade aangericht en duizenden inwoners van hun onderdak beroofd. Volgens de eerste berichten zijn 200 mensen gedood en 1500 gewond. De aardbeving wordt de zwaarste in mensenheugenis genoemd op Noord-Mindanao.

Ernstig ongeval tijdens de sneeuwjacht in Stuttgart

Stuttgart. — Bij Stuttgart heeft zich een merkwaardig ongeval voorgedaan. Een auto schoot in een dichte sneeuwjacht van de weg en belandde 120 meter verder op een spoorbaan; die onder de weg doorliep. Enkele ogenblikken later werd de auto door een personentrein tot een hoop oud roest in elkaar gebeukt. De twee inzittenden hadden de auto echter reeds kunnen verlaten, doordat een portier door de schok opengeslagen was. Zij hadden slechts lichte verwondingen aan het hoofd opgelopen.

Nieuw wapen tegen duikboten

Dit is het nieuwste wapen tegen onderzeeërs: een 2 F-1 „Sentinel"-vliegtuig. Het is uitgerust met de nieuwste apparaten ter opsporing van duikboten.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:

17.00 Kinderuitzendig, 17.15 Apéritief 17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di Noticia 18.30 Nieuws 18.45 After dinner 19.00 Voor het slapen gaan 19.30 Wat de handel biedt 20.30 Melodie en Rhytme 21.00 Curom Juke Box met attracties 22.00 Nederlandse Lichte Muziek 22.15 Nieuws en sluiting.

9.000 Zondagmorgenmelodie 9.30 Protestantse Kerkdienst. 10.45 Engeland zingt 11.00 Klassiek gramophoonplaten 11.30 Katholieke morgenwijding 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Bobby Capo 13.00 Bringing Christ to the nations 13.15 Sluiting.

15.00 Henry Wood Promenade concerten: 16.15 Rustige muziek 17.15 „Aperitief 17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di noticia 18.20 Groeten uit Nederland 18.30 Nieuws 18.45 Voor de Katholieke jeugd 19.00 Voor het slapen gaan 19.30 Curom's Hit Parade 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.30 Bonte studio Avond. 21.30 Lichte orkest-muziek 21.45 Bonte Studio Avond 22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER.

17.00 5 O' clock tea 17.30 Duitse Wijsjes 18.00 Antilliaanse muziek 18.15 Noordamerikaanse muziek 18.30 Met de jarigen 18.45 Kinder Rozenhoedje 19.10 Kinder verhaal 19.30 „Un amor frente al destino" 19.45 Programma aangb. door Gasmaatschappij 20.00 Gevarieerd programma 20.30 „Frente al pecado de ayer 20.45 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

Zondag: 10.00 Kath. Zondagmorgen uitzending. 10.15 Klassieke muziek 11.15 Hindostaans kwartiertje 11.30 Prot. Zondagmorgenwijding 11.45 Frans programma 13.00 Sluiting.

18.00 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Programma aangeboden door S. E. L. Maduro & Sons N. V. 20.30 Afga-programma 20.45 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting.

AVROS

17.00 Populaire melodieën 17.15 Aandacht 17.30 Dansmuziek 18.03 Kent Gij Uw Land 18.45 Nieuws 19.00 Dansmuziek 20.00 Advertenties 20.30 Jukebox Saturday Night, 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag

17.00 Voor de jarigen 17.15 Voor de kinderen 17.30 De Notekrakersuite 18.00 Kerkdienst 19.00 Nieuws 19.15 Sportjournaal 19.30 Dienst Welzijnszorg 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiten.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 2 April 07.00 — 18.30 tel. 2307
Van 2 April 18.30 — 4 April 07.00 J. J. Roos tel. 2137 — 2307
B. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Van af heden 12.00 t.m. Zaterdag 9 April 12.00 W. N. G. Broug, tel. 3072 of tel 2844 Hotel Negropont
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 4500 of 2400

Materialen Afdeling:
Zat. en Zod. W. Batelaan tel. 2275

Geneeskundige Dienst.
Van 2 April 12.30 — 4 Arpil 07.00 Dr. Ottevanger tel. 2599. b. g. g. tel 2409

Weekendwacht Suffisantdorp.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086
B. g. g. nadere inl. tel. 2400.

C.S.M.

Rederij:
Zaterdag, J. G. Pruis tel. 2606
Zondag. J. Hemmes tel. 2701

Scheepsagentschap:
Van 07.00 — 18.00 kantoor tel. 2458, 2551
Van 18.00 t.m. Zondag 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304
Van 08.00 t.m. Maandag 07.30 G. H. v. Leeuwen tel 2054

Dok Afdeling:
Van 12.30 — 19.30 tel. 2276; A. Voordenhout
Van 17.30 — Maandag, 4 April 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO.
Zat. „Living desert".
Zond. „Ik doodde mny kind (Dilemma)
Geen kinderen beneden 18 jaar.

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

68—27. Eer iemand ook maar een beweging heeft kunnen maken om in te grijpen, heeft het noodlot zich voltrokken......... En op hetzelfde moment dat Bogul dodelijk getroffen neerstort, zinkt ook de Heer der Heruli ineen. Niemand bekommert zich om de verrader, want iedereen wendt eerbiedig de blik naar de stervende vorst. Hij mompelt enkele onverstaanbare woorden...... nog eenmaal zoekt hij Eric's blik alsof hij in diens ogen nogmaals de vergiffenis wil lezen...... dan valt hij op zij...... In de diepe stilte, die over het strand valt buigen allen het hoofd en terwijl het eeuwig ruisen van de branding een lijkzang zingt voor de Heer der Heruli, vecht menig krijgsman vergeefs tegen zijn ontroering. Allan ziet de Koning der Noormannen vast in de ogen, „Hij stierf met ere, zoals hij leefde!" zegt hij luide, zodat iedereen het horen moet. „Onbuigzaam tot het laatste toe". De Noorman knikt langzaam.

„Had ik hem toch tot vriend gehad", zegt hij ernstig. „Een moedig man was hij......... en een eerlijk man......" Hij wacht even en gaat dan voort: „Docht groter nog ware hij geweest, indien hij in alles de matigheid gekend had en niet de hartstocht der overdrijving, die hem tot onredelijke dingen dreef. Het schaadt de mens niet in zijn eer, als hij bij tijd en wijle weet te wijken voor gevoel en verstand...... alleen de dood wijkt...... nooit!"

Allan knikt zwijgend en met een ietwat verlegen uitdrukking in de ogen omhult hen allen thans weer de drukken stilte. Doch dan, als om die beklemming te doorbreken, klinkt plotseling een schorre stem uit de achterhoede:" De Heruli zien hun vorst! Hij leve, de Heer der Heruli!" Het komt voor de andere Heruli als een bevrijding en, aarzelend eerst, doch weldra luider klinkt het van alle kanten: Hij leve!" Allan veert recht, alsof door een wesp gestoken. En terwijl zijn ogen vonken schieten, keert hij zich met ingehouden woede dreigend om......... ....